

Savinjski vestnik

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA IN ŠOSTANJSKEGA OKRAJA

DAN SREČANJA ŠTAJERSKIH PARTIZANOV NA OSTROŽNEM

SE VEDNO BOLJ PRIBLIŽUJE

Za v zadnji številki našega lista smo pisali kaj vse se pripravlja za velik tabor štajerskih partizanov in kako potekajo priprave na Ostrožnem ter v Celju. Ker se 19. september vedno bolj približuje, ne bo odveč, če našim bralcem zopet postrežemo z najnovejšimi podatki o tem, kako priprave potekajo in kaj vse pripravljajo za udeležence te velike proslave.

NA OSTROŽNEM JE VEDNO BOLJ ŽIVAHNO — GROBA DELA BODO ZAKLJUČILI DO 10. SEPTEMBRA

Na Ostrožnem so že mnogo napravili. Slavnostni prostor iz dneva v dan spreminja svoje lice. Dela na glavni tribuni naglo napredujejo, pred njo je buldožer že izravnal teren, na obronkih gozdov okoli prostora pa rasejo kot gobe po dežju novi paviljoni in šotori. Doslej so za ta dela porabili preko 12.000 delovnih ur, od tega so napravili prostovoljci 6886 ur, plačani delavci 2247 ur ter pripadniki JLA 1755 ur. Sedaj delajo največ pri urejanju gozdnih poti, pri napeljavi telefonskega omrežja, postavljajo paviljone za informacije, dovažajo les ter planirajo zemljišče pred slavnostnim prostorom. Tudi napeljava vodovoda hitro napreduje. Težave imajo predvsem z dovodom lesa, ker nimajo dovolj kamionov. Za kopanje jar-

kov vodovodnega mrežja, za čiščenje gozdov, za instalacijo električnega omrežja ter druga dela potrebujejo iz dneva v dan vedno več prostovoljcev, kajti 35 stalnih delavcev je premalo za tako obsežna dela. Pripravljalni štab na Ostrožnem računa, da se bodo delovni kolektivi in množične organizacije v vedno večjem številu odzvale na prostovoljno delo. Predvidevajo, da bodo tako vsa dela v grobem izvršena do 10. septembra, do 15. septembra pa tudi okrasitev slavnostnega prostora, tribune in paviljonov, ki jih bo skupaj 246. Poleg informacijskih pisarn na slavnostnem prostoru pa bodo postavili še 6 takih pisarn na vseh dohodnih cestah.

UDELEŽENCI PROSLAVE BODO V SLAVNOSTNIH DNEH VIDELE MARSIKAJ

V petek, dne 17. septembra bodo ob 10. uri dopoldne otvoritve raznih razstav. Na II. gimnaziji bo razstava Dru-

Član Zveznega izvršnega sveta tovariš Franc Leskošek v razgovoru s predsednikom celjske mestne občine tovarišem Fedorjem Gradinišnikom ob priliki ogleda slavnostnega prostora na Ostrožnem

štva arhitektov Slovenije »Od stare k novi šoli«. v dvorani Celjske mestne hranilnice bo umetnostna razstava Društva inženirjev in tehnikov, v Šahovskem domu bo filatelistična razstava, na dvorišču Slandrove kasarne pa vojaška razstava. V 40 izložbah celjskih trgovin v središču mesta pa bo razstava slik iz NOB na Štajerskem, ki jo bo pateril Mestni pripravljalni odbor Zveze borcev. Podobne izložbe pripravljajo v Celju tudi organizacije ZB iz Maribora, Ptuj, Slovenj Gradca, Trbovelj in Krškega. Računajo, da bo razstava slik iz NOB na Štajerskem vzemala okoli 100 izložb. Prav verjetno je, da bodo pripravili še kako drugo razstavo, kot n. pr. razstavo slik žrtv

službo ter bo imela razne inšpekcijske organe, ki bodo nudili komunam pomoč in nasvete. V Sloveniji bo 7 do 8 skupnosti komun, v poznejšem razvoju pa se bodo nekatere združile, tako da jih bo samo 3 do 4 ali morda celo manj. Sedež ene take skupnosti pa bo prav gotovo tudi v Celju.

Z ustanavljanjem komun vsekakor ni treba preveč hiteti; praksa sama bo pokazala, kakšne oblike bodo najboljše, in kdaj bodo zreli pogoji za to. Vsekakor je pa potrebno med ljudmi razvijati široko razpravljanje o komunah ter jih zainteresirati, da razmišljajo o tem. Doslej so o tem že razpravljali v Zalcu, Laškem in Slovenskih Konjicah ter so povsod pozdravljali in odobraval razvojni pot h komunam. Dolžnost občinskih ljudskih odborov, množičnih organizacij in kmetijskih zadrug je, da na zbiri volivcev in sestankih povsod razpravljajo o komunah. Če bodo ljudje poučeni o vsebini in pomenu komun, se bo vsaka vas ali občina pravilno in pravočasno odločila h kateri komuni se bo priključila, kajti naši ljudje znajo hitro oceniti koristi, ki jih bodo od tega imeli.

-ma-

povečali število miz in sedežev. Okrog 30 ljudi sanitarne inšpekcije bo skrbelo, da bo prehrana in pijača ustrezala higienskim predpisom. Tržna inšpekcija pa bo skrbela, da bodo cene primerne. Da bi cene bile čim nižje, bodo podjetja oproščena 5% lokalnega davka, pa tudi najemnina za stojnice bo nizka (okrog 10 do 15 tisoč dinarjev za stojnico). Na vseh dohodnih cestah bodo v večjih krajih, kot je Vransko, Sentjur, Vojnik, Rimske Toplice itd., poskrbeli za prehrano udeležencev, zlasti ob povratku. Tudi vode na slavnostnem prostoru ne bo manjkalo, saj bo odprtih okrog 160 pip, ki bodo služile ljudem ter za potrebe paviljonov. Trije paviljoni skupaj bodo uporabljali 1 vodovodno pipo, vsak četrti paviljon pa bo imel tudi električni kuhinjski. Da bi zmanjkalo hrane, ni bojazni, saj bodo tri grosistična podjetja za mesne izdelke, sadje in vino skrbela, da bo vsega dovolj. Razen tega pa bo 20 ton mesnih izdelkov pripravljenih še posebej v hladilnih vozovih. Steklarna v Hranstniku bo izdelala 20.000 spominskih kozarcev, ki jih bodo prodajali po 30 dinarjev.

Ker računajo, da si bo ob tej priliki ogledalo Celje najmanj 50.000 ljudi, gostinska podjetja pa razpolagajo samo z 2000 sedeži, bodo morali gostinski obrati poskrbeti za pomožna sedišča, bifeje in stojnice.

OKRASITEV CELJA BO VELIČASTNA

Ker smo že v pretekli številki pisali precej obširno o okrasitvi, bomo na vedli le nekaj podatkov o tem. Mestni organizacijski odbor za proslavo na Ostrožnem bo poleg okrasitve markantnih točk v Celju postavil tudi 40 slavalokov, in sicer 12 na Mariborski cesti, 7 na Ljubljanski, 5 na Teharski, cesti, 8 na cesti proti Laškemu, 4 v Ipavčevi ulici in 4 na Dečkovi cesti. Tudi vse vpadne ceste v mesto bo od mestne meje okrasil Mestni organizacijski odbor. Komisije za estetski izgled mesta so do sedaj že izdale 217 odločb za odpravo nedostatkov po mestu. Množične organizacije na terenu, ki bodo skrbale za okrasitev stranskih ulic ter hiš, so že seznanjene z načinom krašitve. Do konca tega meseca pa bodo sklicani tudi hišni sveti, ki bodo ob tej priliki prejeli navodila o enotni okrasitvi hiš. Za sedaj morajo množične organizacije skrbeti, da se na njihovem terenu vsi nedostaki, kot n. pr. podrte ograje vrstov, nepobeljene hiše, zane-marjena dvorišča itd., čimprej odpravijo. Za okrasitev z vrtnimi gredami in cvetličami pred poslopjem Okrajnega ljudskega odbora in na drugih markantnih točkah bo skrbela Vrtnarska šola. Tudi zabožki z lončnicami bi olepšali mesto, vendar je verjetno prepozno, da bi moglo Olepševalno društvo do takrat zabožke preskrbeti.

ŠE O VODIČU, RADIJSKI POSTAJI TER O PRENOČIŠČIH

Mestni organizacijski odbor za proslavo na Ostrožnem bo pravočasno izdal po zelo nizki ceni vodič, v katerem bo zajet ves program prireditve na Ostrožnem in v Celju. Za potrebe na Ostrožnem bo instalirana v Celju radijska

Patrulja Kozjanskega odreda bo odšla na pot iz Sromelj 11. septembra

Bivši borec Kozjanskega odreda so sestavili patroljo, ki bo štela 20 bivših borcev tega odreda. Vodil jo bo tov. Janez Janežič. Patrolja bo odšla 11. septembra na pot iz Sromelj preko Pišce, Pištanja, Planšne, Koprivnice, Senovega, Zabukovja, Jurkloštra, St. Ruperta na Svetino, od koder bo prispeła dne 18. septembra ob treh popoldne v Celje. Od Planšne do Sevnice bodo šli z avtomobilom, vso ostalo pot pa bodo napravili peš. Na svoji poti bo patrolja obiskala partizanske vasi in družine, v večjih krajih bodo priredili mitinge, najbolj zaslužne partizanske družine pa bodo tudi nagradili.

Celje bo svečano sprejelo bivše štajerske borce in udeležence proslave na Ostrožnem. Tudi Trg svobode pred Narodnim domom, bodo lepo uredili

CELJSKE ULICE IN CESTO NA OSTROŽNO BODO UREDILI

V priprave na Ostrožno spada tudi ureditev celjskih ulic in ceste na Ostrožno. Dela hitro napredujejo, ter izgleda, da bodo do 5. septembra gotova. Okoli 80% del so že izvršili in asfaltirali okoli 36.000 m² uličnih površin. Tudi cesta, ki vodi iz Celja na Ostrožno, bo kmalu asfaltirana. Vse ceste in ulice, ki jih urejujejo, so dolge 35 km. Krožna cesta okrog prostora za parkiranje ter dovozna cesta na slavnostni prostor je že gotova. V mestu pa bodo še uredili Trg svobode in Zidanškovo ulico.

Do konca tega meseca bodo tudi koračili z napeljavo 8 km dolgega voda za javno razsvetljavo, od katerega je 4,5 km začasnega značaja. Izkopali so že vse jame za drogeve in polovica drogov je že postavljena.

OPOZORILO

Svet za prosveto in kulturo OLO Celje opozarja vsa vodstva osnovnih in osemletnih šol, ravnateljstva gimnazij, srednjih strokovnih šol, upraviteljstva vseh vajenskih šol, kakor tudi starše, da se prične šolski pouk na področju okraja Celje po naslednjem razporedu:

1. Vse osnovne in osemletne šole prične z rednim poukom 2. septembra 1954.
2. Niže in poudelne gimnazije prične s poukom 10. septembra 1954.
3. Učiteljstvo, vse vajenske in strokovne šole prične s poukom 15. septembra 1954.
4. Ekonomska srednja šola ter vse vajenske in strokovne šole na področju mesta Celja prične s poukom 23. septembra 1954.

Ravnateljstvom obeh gimnazij, ekonomski srednji šoli in vajenskim šolam v Celju sporočamo, da odstopijo šolska poslopja na razpolago Štahu za proslavo na Ostrožnem v zvezi s preureditvijo šolskih prostorov v ležišča.

Svet za prosveto in kulturo OLO Celje

Pogled na svet

Počitniške tedne smo posvetili EOS in azijskemu vprašanju, dveh velikih kamnoma svetovne politike. Zdej, ko že čutimo v ozračju ohlajajoče jensejske sape, je EOS še vedno enako nezrelo jabolko, ki ga hočejo za vsako ceno utrpati in popraviti. Nič se ni omedilo in osladilo čez poletje. Na misel mi prihaja beseda kanclerja Bismarcka, ki je dejal, da jabolko ne zori nič hitreje, če mu svetliš s petrolejko. Ta petrolejka je ameriška nestrpnost, ki bi rada z evropskim pritrdilom obožila Nemčijo kot svojega glavnega partnerja pri obračunu s tistim delom sveta, ki ne mara skloniti vratu pred diktatom »svobodnega sveta«. Toda jabolko ne zori. Preveč je v jablani sokov, ki so jo redili skozi stoletja, preveč je v njej strahov pred viharji, ki so jo vili v bližnji in daljni preteklosti. Francozi, so v parlamentu klicali na pomoč celo Napoleonaovega duha, Italijani pa najbrž ne verjamejo v uspešno bruseljske konference, zato brez skrbi berejo francoski vladi levite po ameriškem suflerju. V resnici pa je v »polentoni« prav toliko samovšečnega zanosa nad nacionalno zgodovino kakor v francoskem opoju nad slavo francoskega mušketirstva.

Pravijo, da se bo Spaaku posrečilo roditi kompromis. Toda ta kompromis bi bistvo evropskega pakta spremenil, če bi upošteval francoske dodatne predloge. Predsejem pa bi izgubil svojo praktično vojaško vrednost. Zanj pa ravno gre. Če torej ne bo EOS v stari obliki, je pravzaprav sploh ne bo. Del zasluge za to pa bi nedvomno imeli tudi Angleži, ki sicer pritiskajo na Francoze, naj vendarle »kimnejo z glavo«, sami pa se združeni Evropi ne marajo pridružiti, da si ohranijo proste roke. Stara zgodba, verolomni albion! Evropska diplomacija se ta čas torej ne spreha pa idiličnih logih.

Nč manj zapleteno pa ni azijsko vprašanje, ki je še vedno močno povezano s francoskim imperijem. SEATO, jugovzhodni azijski pakt, ki ga vije ZDA, da bi preprečile »rdečo infiltracijo« Azije, ne notira visoko na azijskih borzah. Nobena država ne kaže volje, da bi sodelovala s Formozo, ker vidijo v njej čas, ki ga kmalu ne bo več med nami. Tudi Peurifoy, ki je rešil Guatemalo in so ga zdaj poslali v Tajland (Siam), najbrž nima tolikih diplomatskih sposobnosti, da bi izpolnil hudiču rep, to je, da bi prevzel Azije od Ceylona do Nove Guineje in ugnal v kozji rog najštevilnejše ljudstvo sveta (Kitajcev je 602.000.000). Tudi moralni vpliv Indije je premočan. Azijske države se pod indijskim vplivom naglas sprašujejo, do kdaj bodo kolonialni varuhi menili, da lahko v Aziji komandirajo. ZDA pripravljajo tudi severovzhodni azijski pakt, kamor bi prav tako radi štuli Formozo, svoje moščiše zoper novo Kitajsko. Toda ta pakt ne bo preveč pri srcu niti Japoncem niti Korejcem, ki se med seboj nič kaj lepo ne gledajo. Francoski publicist Raymond Aron je na naslov Amerikancev v juljski številki revije »Preuves« naslovil besede, ki so obenem britanskega mnenja: »Ce se že komunizem mora premagati, potem ga v Aziji ne bodo obvladale zahodne armade, marveč edinele azijski narodi.« S tem je hotel reči, da nobena revanša, oprta na reakcionarne sile, ki ne koreninijo v ljudstvih, ne more uspeti. Indokina je klasičen dokaz zato, pa tudi strah južnokorejskega režima ob odhodu ameriških divizij pametnemu človeku nekaj pove.

Pa še nekaj marginalij ali obrobnihih pripomb: Angleški laburisti so šli na Kitajsko in v Moskvo ter z vsemi izjavami izpričali, da se prav nič ne strinjajo z ameriško politiko v Evropi in Aziji; to prav dobro ve dr. Adenauer, ki jim je poslal dolgo pismo, češ da ga obrekujejo. »Tribune« pa je Nemcu citirala njegov volilni govor v Bonnu, v katerem je obljubil osvoboditev 18 milijonov bratov v Vzhodni Nemčiji. Kaj bo Adenauer odgovoril na to, se še ne ve. V Italiji je umrl De Gasperi in z oporoko podprl center klerikalne stranke, v kateri levica vedno bolj pridobiva v vodstvu in na terenu. Tržaško vprašanje se ravna po Pan Mun Jonu in po EOS, nikamor se ne premakne. Balkanskega pakta pa Italija ni mogla preprečiti. To je naš veliki uspeh v dobi diplomatskih počitnic. V ZDA pa postavljajo KP izven zakona.

Stojimo pred Generalno skuščino OZN. Na njej se bo obravnavala grška zahteva po Cipru, ki je že 40 let angleška kolonija. Dalje zadeva kuumin-tanski gverilcev na burmansko-kitajski meji, morda tudi vprašanje Nove Guineje, ki jo terjajo Indonezija od Ni-zozemske. O usodi Goe in Damao ni da bi dvomili, Francija pa si je v Tunisu s sporazumom olajšala položaj, medtem ko v Maroku francoska policija vdira celo v mešaje.

In za železno zaveso? Cicin je napadel Lysenka in kaste znanstvenikov, ki so s svojimi teorijami naredili sovjetskemu poljedelstvu ogromno škodo. Tvardovski se je moral umakniti iz redakcije »Novi mir« zaradi idealistične usmerjenosti. Sicer pa kljub nekaterim spremembam tudi v zunanji politiki vozijo po starem.

T. O.

SKUPNA SEJA OBEH ZBOROV OLO CELJE

Uspehi v prvem polletju kažejo, da bo letni družbeni plan presežen

POMANJKLJIVOSTI V KMETIJSTVU — V PRVEM POLLETJU SO DOSEGLI 51% LETNEGA DRUŽBENEGA PLANA — 325 MILIJONOV DIN POMOČI ZA VODNO REGULACIJO, POPRAVILO CEST IN MOSTOV

V torek dopoldne je bila v dvorani Narodnega doma v Celju skupna seja okrajnega zbora in zbora proizvajalcev okraja Celje, katero je vodil predsednik okraja tov. Riko Jerman. Na seji so bili navzoči tudi član Izvršnega sveta FLRJ in zvezni poslanec Celja tov. Franc Leskošek-Luka, sekretar okrajnega komiteja ZKS Celje tov. Franc Simonič, sekretar mestnega komiteja ZKS tov. Olga Vrabčič ter več ljudskih poslancev.

Zelo živa in obširna razprava je bila o kmetijskih vprašanjih. Odborniki so izražali probleme in pomanjkljivosti ter dajali tudi predloge, kako bi se stanje v kmetijstvu izboljšalo. Iz razprave je bilo opaziti, da odborniki budno spremljajo razvoj v okraju, da si prizadevajo s pametnimi predlogi in konstruktivno kritiko izboljšati proizvodnjo v okraju. Enako živa je bila razprava o družbenem planu ter po ostalih točkah dnevnega reda.

PRECEJ ČASA SO SE ZADRŽALI NA HMELJARSKIH PROBLEMih

Ugotovili so, da je razlika v ceni med drugo in tretjo vrsto hmelja prevelika, kar ne daje hmeljarjem dovolj stimulacije in ne služi pospeševanju hmeljarstva. Posebno letos, ko je bilo za hmelj dokaj neugodno leto, marsikdaj ni kriv hmeljar, če ni dosegel boljše kvalitete. Odbornik Jošt je predlagal ceno prvostopenjskega hmelja 500 din. izbranemu 530 din. razpon med drugo in tretjo vrsto pa naj bi bil največ 60 do 70 din. Izvozni faktor naj bi se povišal od 0,80 na 0,90 din. To vprašanje bo proučila posebna komisija.

Se dosedaj ni rešeno vprašanje investicijskih kreditov za hmeljarstvo, kar predstavlja važen gospodarski problem. Kmetijske zadruge so kreditirale hmeljarjem nabavko hmeljev, ki so zelo drage. Saj stane letos hmeljevka že 132 din in celo več. Ker zadruge niso sprejele investicijskega kredita, so izdale preko 100 milijonov dinarjev iz svojih obratnih sredstev. Režim kreditiranja zadržuje moral postati bolj ekspeditiven, sicer bodo zadruge, ki se bavijo s hmeljarstvom, zapadle v finančne težave. Zaradi nezadostnih kreditov so se že letos zmanjšale hmeljske površine. Zato bi bilo potrebno, naj bi bil v bodoče nosilec kreditov Hmezdaj v Zalcu ter naj bi se pri okraju ustanovil investicijski sklad za kreditiranje hmeljarstva. Za potrebe hmeljarjev naj bi celjska Cinkarna začela proizvajati dobra mešana gnojila in bakreno apno.

V hmeljarstvu je tudi problem nabave hmeljev vedno bolj pereč, saj je letno potrebno 300 do 400 tisoč hmeljev, ki so vedno dražje. Da bi podaljšali življenjsko dobo hmeljev, bo koristno čim prej postaviti v Zalcu impregnacijsko napravo za impregniranje hmeljev. Tudi na primitivne žične nasade, ki so za 40% cenejši od pravih žičnih nasadov, bo treba misliti.

Zelo važen problem, ki tare kmetijske zadruge je visoka amortizacija ter davek na kmetijske stroje zaradi previsoke ocenitve osnovnih sredstev. Ugotovili so, da bi za ocenjeno vrednost starega stroja nabavili lahko v naših tovarnah že nov stroj. Ker je življenjska doba strojev prekratko določena, je amortizacija za stroje, ki so preveč visoko ocenjeni, zelo visoka. Skropilnice in mlatilnice se morajo amortizirati v 7 letih, njihova življenjska doba pa traja tudi do 30 let. Previsok davek na osnovna sredstva in amortizacija ni stimulativna za razvoj strojne obdelave. Pod takšnimi pogoji je vprezna živina dostikrat cenejša od strojev. Zadruge iz teh razlogov novih strojev ne nabavljajo, kljub temu, da je strojev že po tovarnah dovolj in kljub ugodnemu regresu, ker ne zmoro visokih obveznosti za mehanizacijo. Zato bo posebna komisija še enkrat proučila ocenitev osnovnih sredstev. Tudi glede prevoznih dovoljenj za traktorje je bilo precej pripomb, češ da morajo iskati posebna dovoljenja, če

hočejo prepeljati iz Celja umetna gnojila ter da prometna milica ne dovoljuje prevoza poljskih delavcev s traktorji na delo, kar zavira in draži kmetijsko proizvodnjo.

V kmetijskih združenjih se marsikje ni čutili pravega prizadevanja za pospeševanje kmetijstva. Zadruge se še vse preveč bavijo s trgovino. Razveseljivo pa je, da se v združenjih bolj zanimajo za strokovne kadre. Doslej je v celjskem okraju 29 kmetijskih strokovnjakov, katerih število se bo moralo še povečati. Organizacija odkupa mleka ni zadovoljiva. Kljub temu, da je v celjski okolici mleka dovolj, se še vedno čuti v Celju pomanjkanje mleka. Temu je precej kriva slaba organizacija odkupne mreže, ki ima premalo zbiralnic ter nepravilno nagajevanje s strani Mlekoprometa, zaradi česar se večkrat kmetu prodaja na izplača.

Po združenjih je letos sicer manj primanjkljajev kot lani, vendar so leti višji od lanskih, saj so samo v teharski zdruzi ugotovili en milijon in pol primanjkljaja. Obravnavali so tudi primer celjske kmetijske zadruge, ki je zaradi nesmotnega gospodarstva prišla v gospodarske težave.

Razprava se je vrtela tudi o nujnosti nabave plemenskih bikov, razširitvi osemenjevalnih postaj, o koristni uporabi umetnih gnojil, močnih krmil in izbranega semenskega blaga, kar bi povečalo hektarske donose. Medtem ko se je moka podražila za 10%, so otrobi poskočili kar za 40% ter so predragi, da bi jih kmetijska gospodarstva zmogla kupovati. Iznesli so tudi opravičljivo kritiko celjskega podjetja »Povrtina«, ki je kupilo pri Kmetijskem gospodarstvu iz Sentjurja pri Celju solato po 10 din dostavljeno v Celje, na trgu pa so jo prodajali po 35 din. Podjetje, ki je prišlo v gospodarske težave po svoji krivdi, res nima smisla sanirati

V Slovenskih Konjicah so razpravljali o podobi svoje bodoče komune

Ni važno, kam se bo katara občina priključila, važno je to, kako boste delali v komuni

NA SESTANKU JE BIL NAVZOČ ČLAN IZVRŠNEGA SVETA FLRJ TOV. FRANC LESKOŠEK-LUKA — KONJICANI, ZREČANI IN LOČANI POZDRAVLJAJO USTANOVITEV KOMUNE — OPLOTNICANI SE BODO SAMI ODLOČILI, H KATERI KOMUNI SE BODO PRIKLJUČILI.

Preteklo soboto popoldne je bil v Slovenskih Konjicah sestanek, na katerem so razpravljali o komunah. Soba, v kateri je bil sestanek, je bila polno zasedena s predstavniki množičnih organizacij, občinskimi odborniki, zastopniki delovnih kolektivov in kmetijskih združenj s Konjic, Zreč in Loč. Navzoči so bili tudi zvezni ljudski poslanec in sekretar OK ZKS Celje tovarš Franc Simonič, republiški ljudski poslanec in sekretar Mestnega komiteja ZKS Celje tovaršica Olga Vrabčičeva ter predsednik Okrajnega odbora Celje tovarš Riko Jerman. Med razpravo je prisel, burno pozdravljen od navzočih, član Zveznega izvršnega sveta in zvezni poslanec Celja tovarš Franc Leskošek-Luka, s soprogo, ki se je vračal z obiska v Tovarni kovanega orožja v Zrečah.

Sestanek je začel predsednik konjiške občine tovarš Leon Milnarčič. Po pozdravnih besedah predsednika občine je predsednik okraja tovarš Riko Jerman

pojasnil navzočim naš notranji razvoj in dosežene uspehe, ki nujno zahtevajo decentralizacijo okrajev, katerih funkcije naj se prenesejo na močne gospodarske občine — komune. Ko je pojasnil pomen in vsebino bodočih komun ter koristi, ki jih bodo skupnost in prebivalci od nje imeli, se je razvila živahna razprava.

Vsi govorniki so bili mnenja, da so že dani vsi pogoji za ustanovitev močne gospodarske občine — komune na njihovem področju s sedežem v Slovenskih Konjicah. Komuna naj bi povezovala vse kraje Dravinjske doline. V konjiško komuno naj bi se vključila tudi Oplotnica, ki sedaj spada k mariborskemu okraju. O vsem tem se bodo v prihodnjih dneh pogovorili tudi z volivci, ki bodo prav gotovo ta korak toplo pozdravili. Izrazili so le bojazen, da se bodo morda Oplotničani hoteli pridružiti k bistriški komuni samo zaradi tega, ker bi hoteli priti v mariborsko skupnost komun. Privlačuje jih verjetno bližina in večje mesto, kot je Celje. Sicer pa je Oplotnica oddaljena od Slovenske Bistrice 12 km, od Konjic pa samo 6 km, kamor tudi gravitira. Popolnoma vseeno je, kam se bodo Oplotničani odločili, saj obveznosti do skupnosti so povsod enake. Odločili se bodo prav gotovo tja, kjer bodo imeli več skupnih interesov in koristi. Z zadovoljstvom so tudi ugotovili, da bodo v komunah dani vsi pogoji za večji gospodarski napredek ter da bodo tudi bolj zainteresirani za napredek v komuni, kot doslej v občini, ker bodo od tega imeli večje koristi tudi prebivalci. Od njihovega dela in prizadevanja bo odvisen tudi gospodarski napredek v komuni. — Iz hribovitega Pohorja je doslej moral vsakdo naravnost v Celje, če je imel opravka z okrajem; kako bo sedaj prijetno, ko bomo hodili namesto v Celje samo v Slovenske Konjice! Oblost se bo zares približala ljudstvu in tako je prav — je pripomnil eden od številnih, ki so posegali v besedo.

Sestanek je bil zanimiv in pester, naši ljudje se živo zanimajo za naš razvoj ter tudi zdravo mislijo in sklepajo. Vendar je pa bilo tudi na tem sestanku preveč besedičenja o mejah in sedežu komune ter kam se bo katara vas priključila, kar ni bistveno; ko

Šolska prosveta celjskega okraja v besedah in številkah

(Nadaljevanje.)

Kaj ovira napredek našega šolstva?

Kljub dobrim uspehom, ki jih nava-jajo službena poročila, je na šolah celjskega okraja še mnogo težav in zaprek. Se vedno odhaja na težja službena mesta mlajši, komaj doštudirani kader namesto onega z daljšo prakso; kvalifikacija mlajših še ni popolna, zlasti se to občuti na nižjih gimnazijah. Vendar le-te izkazujejo lep napredek 9 let po osvoboditvi. Neugodne življenjske razmere v raznih krajih, pomanjkanje učilnic, zlasti pa učil in opreme ovirajo njihovo uspešno delo. Naša prosvetna politika naj stremi za tem, da težjo in eksponirano službo primerneje nagraduje, kar bi izgladiilo nasprotje med mestom in podeželjem. Učiteljsvo opravlja poleg šolske obveznosti veliko in važno kulturnoprosvetno delo. To dvoje in trajno izpolnjevanje z nadaljnjim študijem jemlje prosvetnim delavcem ves prosti čas.

Gradnja novih šol počasi napreduje. Res je, da je bilo po vojni obnovljenih več šol in zgrajenih nekaj novih, nekaj popravljenih in dozdanih nekaj učilnic, vendar je spriču prenatrpanosti sedanjih stanje v tem pogledu še zelo kritično. Za šolo na Resniku bo letos odprta nova moderna šolska zgradba v Jurkloštru, za šolo v Dobrni je v proračunu predviden denar za novo šolsko zgradbo.

Tudi v Celju samem je pomanjkanje učilnic tako občutno, da nas plaši že bližnja bodočnost. Pomanjkanje učil je postalo tako kritično, da se sprašujemo, če bo o napredku pouka sploh še mogoče govoriti. Ali ne bi mogli v Celju ustanoviti centra za učila, ki bi z dobro organizacijo z njimi zalagal vse šole v okraju? In koliko ceneje bi šole prišle do njih! Nekaj milijonov investicijskih sredstev bi se obrestovalo mnogokratno, medtem ko posamezne šole s sedanjimi postavkami v svojih proračunih še v 10 letih ne bodo preskrbljene za najpotrebnejši učili. Zaman so vse statistike o slabih učnih uspehih, če ni sredstev za njihovo izboljšanje. In učbeniki, priročniki! Kdo jih bo pisal, če še danes ne vemo, kakšna bo naša šolska reforma?

Priobčena statistika nazorno kaže, kako majhen procent mladine doseže osmi, odnosno četrti razred gimnazije v dobi osemletne šolske obveznosti. Vajenske in kmetijsko-gospodarske šole obiskujejo učenci z dovršenim četrtim razredom osnovne ali komaj enim do dvema razredoma nižje gimnazije.

(Dalje prihodnjš)

bodo zreli vsi pogoji za to, bodo o tem najbolje odločili prebivalci sami, posebno če si bodo na jasnem o bistvenih stvareh, o pomenu in vsebini komune.

Sekretar Okrajnega komiteja tovarš Franc Simonič je poudaril, da ne gre tu za nek nov gospodarski sistem, temveč le za večji delež družbenega samoupravljanja. Kot je po tovarnah delavsko upravljanje, tako bo tudi komuna osnovno gibalno vsega javnega udeleževanja in življenja na svojem področju. Komuna bo imela seveda še obveznosti do zveznih in republiških organov ter do skupnosti komun, ki bo delila pomoč gospodarsko šibkim komunam. Kam se bo katara občina odločila, je stvar volivcev. Na kraju je tov. Simonič pozval navzoče, naj v svojih vaseh, na množičnih sestankih, v delovnih kolektivih in kmetijskih združenjih pojasnjujejo pomen in vlogo komun, da bodo vsi prebivalci začeli razpravljati in razmišljati o tem.

V razpravo je posegel tudi tov. Franc Leskošek, ki je v uvodu izrazil priznanje zreškim kovinarjem zaradi marljivosti, prizadevanosti in napredka v njihovem kolektivju. Nato je v prepričljivih besedah orisal razvoj organov ljudske oblasti od formiranja prvih narodnoosvobodilnih odborov v dneh okupacije pa vse do danes, ko so že dani pogoji za ustanavljanje komun. — Nujno je, da se združijo občine na področju Konjic v gospodarsko močno konjiško komuno. S tem bodo dani vsi pogoji za večji razvoj, za večjo demokracijo in svobodo. Ni važno, kam se bo katara občina ali komuna priključila, važno je to, kako boste v komuni delali in se razvijali, kajti kar boste sami storili, to boste tudi imeli. V naši demokratični ureditvi, kjer odloča ljudstvo, naj izreče o komunah svoje mnenje sleherni naš človek, vsakdo naj razmišlja o tem, kar utvarjamo, ker le tako bodo zrastle in se razvile dobre komune. Imamo močno organizacijo Socialistično zvezo, v njej lahko vsakdo pove svoje mnenje, pa tudi iznese kritiko, če kaj ni prav. In če se na podlagi konstruktivne razprave in kritike storijo ustrezni sklepi, bo stanje na terenu še boljše kot je — je zaključil tovarš Leskošek.

Po sestanku si je tov. Leskošek v spremstvu soproge, občinskih in okrajnih predstavnikov ogledal lepo urejeno dvorano Kulturnega doma v Konjicah, ki so jo lani dogradili.

PREBIVALSTVU MESTA CELJA, HIŠNIM LASTNIKOM IN UPRAVITELJEM!

Slavnostni dnevi velike proslave »Štajerska v borbi« so neposredno pred nami. Prepričani smo, da bo Celje pozdravilo več stotisočglavo množico, lepo, čisto in tako okrašeno, kakor do sedaj še ni bilo nikoli.

Pozivamo in vabimo vse prebivalce mesta Celja, da okna in zgradbe ob slavnostnih dneh kar najlepše okrase s cvetjem, zelenjem in zastavami.

Hišne upravitelje in lastnike pozivamo, da popravijo zgradbe in plotove, očistijo in uredi dvorišča ter pota in nasade pred hišami. Prav tako naj poskrbe, da bodo v slavnostnih dneh na vseh zgradbah izobešene zastave, katere si naj pravočasno oskrbe, v kolikor jih še nimajo ali pa so stare zastave že obledele.

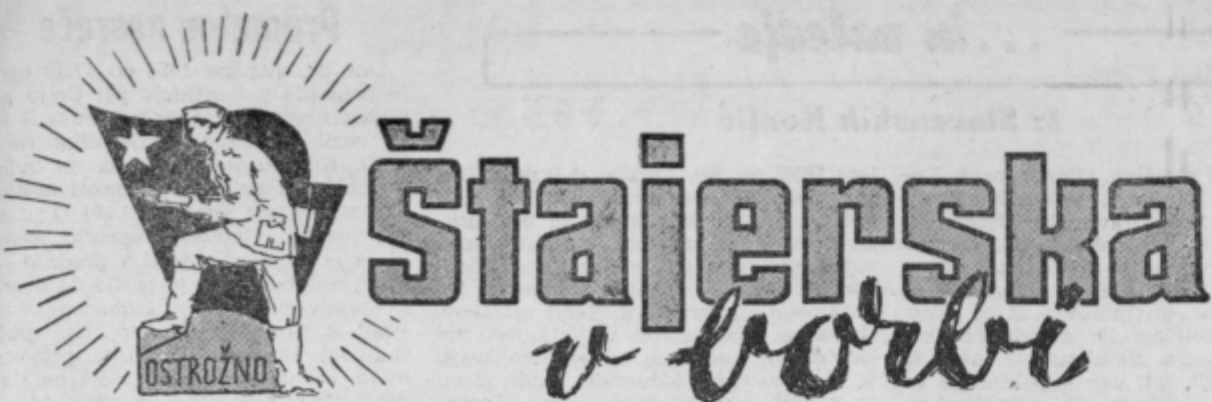
Naj bodo v slavnostnih dneh vse hiše kar najlepše okrašene. Dokazimo, da znamo ceniti velik pomen proslave »Štajerska v borbi«. Prepričani smo, da bodo Celjani to dokazali!

Predsednik Olepševalnega in turističnega društva:

Jenko Rado, l. r.

Predsednik Ljudskega odbora mestne občine:

Gradišnik Fedor, l. r.

Štajerska v borbi

Razvoj kurirskih zvez na Štajerskem

(Nadaljevanje)

Prekmurska (V.) linija

V severnih predelih Slovenije se je narodnoosvobodilno gibanje zares razvijalo šele po prihodu XIV. divizije. Širilo se je iz smeri preko Boča in Haloz, z druge strani pa preko Kozjaka in iz osrčja Slovenskih goric. Potrebne zveze na tem področju sta organizirala novi komandant III. relednejskega sektorja Edvard Gole-Svigelj in komisar Henrik Ribič-Muk, ker se je menjala komanda novembra 1943.

Zaradi domačih izdajalcev je bil v teh krajih okupatorjev teror še hujši kot drugje. Kurirji so morali poleg ostalega še preprečevati in si pridobivati ljudi. Zato jih je bilo tudi več, nekatere stanice so imele celo po dvajset borcev.

V začetku avgusta 1944 je komanda formirala stanico 8, ki je delovala na območju Boča, kasneje pa se je prestavila v osrčje Haloz. Imela je zvezo s stanicjo 13, ki je bila v bližini Frama pod Pohorjem, v Pohorski (II.) liniji. Ostale zveze je imela s stanicami 4 na Boču, 8a v spodnjem delu Haloz, ki je bila ustanovljena nekoliko kasneje in 14 na Ptujem polju.

Vse novoustanovljene stanice so imele najmanj dve, a največ štiri zveze s političnimi in vojaškimi organizacijami, katere so vzdrževale redno dvakrat — po potrebi tudi večkrat — na teden. Najbolj nevaren položaj sta imeli stanici 8 in 14. Pot čez proge, glavne ceste, skozi Ptuj in čez Dravo — vse je bilo zastraženo. Okupator je skušal zavarovati prehod čez Dravo, zato je pazil na čolne, da bi polovil ljudi, ki so se z njimi vozili. Avgusta 1944 so prvič blokirali Dravo od Vurberga do Ormoža. S tem so res prekinili komaj vzpostavljene zveze, večjega uspeha pa niso dosegli. Skoraj bi se jim po posrečilo septembra 1944. Takrat so se štirje kurirji s stanicjo 8 sedemkrat zama skušali prebiti čez Dravo. Ko ni šlo drugače, so se namerili — preoblečeni v nemške uniforme — naravnost preko mosta skozi Ptuj. Vse bi bilo v redu, če bi ne srečali pred bolnišnico nemške patrle, ki je legitimirala civiliste. Vodil jo je nemški orožnik Kropf, pomagal pa mu je zdravnik Feldbaum. Ko je zahtevala patrle dokumente tudi od kurirjev, so jim ti pokazali brzostrelke. Kropf je bil takoj mrtev, Feldbaum pa težje ranjen v nogo. Čeprav je bil v Ptuj v hipu splošen preplah, so kurirji vzeli Kropfovo brzostrelko češkega tipa in naboje ter nadaljevali pot do stanice 14, ne da bi jih še kdo zmotil. Nazaj grede so preplavili Dravo. Ta poteza je zelo navdušila zavedne Ptujčane in jim vlila novega poguma.

Nemci so hoteli na vsak način uničiti kurirske zveze v Halozah, zato so 27. septembra 1944 zbrali skoraj 500 mož iz Ptuja in Rogatec ter obkrožili stanico 8 pri Sv. Duhu. Kurirji so utegnili rešiti najvažnejše gradivo in so se prebili. V kratkem boju je padlo 46 Nemcev, a tudi pet tovaršev je izgubilo življenja: Janez Petrovič-Ivan iz Hajdine pri Ptuj, Korošec, doma iz Velike vasi pod Ptujem, Zvonko, doma nekje na Ptujem polju in še dva. Ostale, med katerimi je bilo nekaj ranjenih, je vodil tov. Rudi Luter-Boris, in se prebil z njimi skozi tri obroče preko Dravskega polja proti Pohorju. A že čez nekaj dni so se vrnili. Do tega napada bi ne prišlo, če bi kurirske stanice ne izdala Ptujška hotelirka Osterbergerjeva, ki je bila kasneje ustreljena. Nemci so to stanico še trikrat napadli, enkrat na Boljenkovih Halozah, potem v bližini Ptujске gore in nato zopet v Halozah, vendar vedno neuspešno, kajti stanica je imela hkrati in dobro oborožene kurirje.

Ko so se kurirji peljali čez Dravo 31. decembra 1944 v gumijastem čolnu z nekega zavezniškega letala, ki se je zrušilo v Savinjski dolini, so Nemci čoln prestrelili, a partizani so plavali dalje. Tudi nazaj so plavali, čeprav med ledenimi ploščami. V graščini Dolena v Halozah, kjer so se sušili, so jih Nemci, pod vodstvom gestapovca Einigusta iz St. Vidja, zopet ločili. Einigust je padel, ostali Nemci so zbežali, partizani pa so se okoristili z brzostrelko, pištolo in tremi ročnimi bombami.

Januarja 1945 so Nemci napadli blizu Moškanjcev stanico 14. Začeli so hišo in čakali. Pri tem spopadu je padlo nekaj Nemcev, medtem ko so bili ubiti vsi kurirji te stanice, med njimi tudi

komandant Prekmurske linije tov. Jelen.

Tudi stanica 4, ki je taborila na Boču, je doživela več napadov. Najhujši je bil februarja 1945, ko so se umikali skozi te predele četniki in ustaši. V tej borbi je padel komisar tov. Praprotnik-Branko.

Kurirske stanice Ptujске linije so opravile številne manjše akcije v ka-

Komandant Ptujске linije Mlakar Ivan-Sergej piše poročilo

terih se je pokazalo, da je politično delo med ljudmi zelo koristilo, ker so jim povsod pomagali. Stanica 8 je pozimi leta 1944 s pomočjo domačinov uničila šolo v Selah pri Ptuj, kjer so hoteli imeti Nemci vojašnico, kar so jim tako onemogočili.

Kakor hitro nekaj dni ni bilo nobene akcije, so pričeli Nemci trditi, da so

partizani v Halozah pobiti. Te govorice so partizani zavrgli z novimi večjimi akcijami. Ena takih akcij je bil napad na železniško postajo v Ptuj, katero so začeli in potrgali telefonske in brzojavne žice. Kljub spopadu z Nemci so se vrnili v Haloze brez žrtv.

Nepozaben bo ostal napad stanice 8 na pošto v St. Vidu pri Ptuj, ki so jo

Marica Freč

29. oktober — dan prve množične aretacije sodelavcev Osvobodilne fronte v Celju

Se zdaleka ni nihče slutil v jutru tistega usodnega dne, da mu popoldne prinaša ločitev od svojih dragih, da opravlja poslednje naloge za osvobodjenje svojega naroda, da mu z urami tistega dne izteka poslednja, življenjska svobodna pot. Tudi vodstvo Komunistične partije, kakor Osvobodilne fronte, ki sta v borbi z okupatorjem do tega dne utrpeli že več težkih izgub svojih sodelavcev, nista pričakovali, da bo izdajstvo seglo tako globoko v vrste aktivistov.

VEST O PRVI ARETACIJI

Je šla po Celju previdno od ust do ust. Bilo je okoli tretje ure popoldne v slaščičarni »RUGO« (R. Goleš), kjer je bila javka, ki je bila k sreči znana le odgovornejšim ilegalcem in aktivistom. Do tega dne je bilo tam pogosto shajališče voditeljev pokreta s poročevalci in kurirji, vendar so le redki vedeli za javko. Za to shajališče je vedela tudi kurirka mariborskega okrožja, Sonja Omanova-Darja. Ta dan je prodajalka Ančka Berliskova opazila, da so dopoldne neobičajno pogosto prihajali v lokal gestapovci in se tam mudili le za kratek čas. Ko je bila kasneje obveščena, da bo sestanek aktivistov popoldne, je o teh nenavadnih gostih opozorila tovarišico, ki je tja prihajala s tem poročilom, vendar je po njeni izjavi bilo sestanek nemogoče preprečiti, ker so bili tovariši neznanih imen in iz najrazličnejših krajev in nestalnih bivališč. Tako se je približno ob tretji uri popoldne zbral okoli deset aktivistov, med njimi Miloš Zidanšek. Po kratkem razgovoru, ko so se jeli že razhajati, so nenadoma vstopili štirje gestapovci, takoj za njimi pa Sonja Omanova-Darja. Ta je obstala pri vratih, z bliskovitim pogledom preletela z

uničili in pobrali ves denar, razbili telefonsko centralo in pregnali Nemce v Ptuj. Prav tako napad na občinsko poslopje v Podlehniku, septembra 1944 ob deseti uri dopoldne, kjer so pobrali denar, razbili telefone, uničili živilske karte in odnesli 4 polne nahrbtnike cigaret. V posmeh orožnikom, ki so bili samo 200 metrov stran, so pustili občinskim uslužbencem potrdilo, da si smejo orožniki to partizansko razdejavanje osebno ogledati.

Politično delo je tudi sicer napredovalo, saj je preko Ptujске linije odšlo 160 borcev v XIV. divizijo.

Preko stanice 15a, ki je bila na meji med Slovenijo in Hrvaško, so prihajala k nam pomembna poročila o premiku sovražnikovih čet, nakar so si lahko naše čete naredile svoje vojne načrte.

Položaj kurirjev Prekmurske linije se je močno poslabšal v začetku leta 1945, ko se je približevala nemško-ruska fronta. Vasi so bile prenatrpane z nemškim vojaštvom. Posebno se je morala skrivati stanica 15, da je ostala nepoškodovana vse do konca vojne.

(Dalje prihodnjič)

Bataljonska kuhinja v Zajseleh na Bohorju junija 1944

potepala v sebi sleherno zavest. Pozneje je postalo jasno vsem, da je bila vse od izpustitve zapora tiha sodelavka gestapa ter da je bila njena naloga pripeljati Miloša živega v roke gestapa.

VES GESTAPO NA NOGAH — OMA- NOVA NADALJUJE...

Ko še vest o tem dogodku v slaščičarni ni prodrla daleč, že je prišlo novo poročilo, da je gestapo iskal v pisarni Tekstilne tovarne »Bergman« (sedaj Metka) nameščenko Marijo Prezljivo (por. Cestnik), ki pa je prav tisti dan odšla v Maribor na obisk k svojemu bratu Gabrijelu, ki je bil tam v zaporu. Ko so v pisarni izvedeli kje se nahaja, so zvečer pri vlaku naredili močno zasodo. Toda žena Gabrijela jih je prehitela in jim prekrizala načrt. Šla je do Štor, kupila tam vozno karto do Krškega, na vlaku med Storami in Celjem je poiskala svakinjo ter ji izročila vozovnico in najnujnejše stvari. Tako se je Marija Prezljiva peljala mimo Celja in skrita opazovala, kako čakajo zaman nanjo. V Krškem je dobila zvezo preko meje in odšla v Ljubljano. Ker niso dobili pri vlaku Marije, so zvečer pripeljali v zapor svakinjo, ki pa k sreči ni opravljala direktnih nalog organizacije.

Okoli pete ure popoldne je bil že ves gestapo, okrepljen z gestapovci iz Maribora, na nogah. Bliskovito so se vršile aretacije za aretacijo. Se preden si utegnili izvedeti o tem, opozoriti na nevarnost ali se ji sam izogniti, si bil v rokah gestapa. Jemali so ljudi iz delavnic, iz službenih mest ter jih aretirali po cestah. Vse do pozne ure zvečer so vozili avtomobili, po domovih aretirancev so vršili preiskave in zasliševanja. Pri tem je sodelovalo večje število gestapovcev, ki so že ob preiskavi odnašali vse, kar jim je ugajalo in kar je bilo kaj vredno.

Ob prvem mraku je bilo na gestapu, ki se je tedaj nahajal v sedanjih prostorih Okrajnega sindikalnega sveta, polno osuplih, a ponosnih ljudi. Ker je prišlo vse tako nenadoma, se je dozdevalo vsem, da so to le grozne sanje, da je kaj takega nemogoče. V vseh pa se je porajalo le eno tiho vprašanje: Kako se je moglo to zgoditi, kdo med nami je bil izdajalec?

(Dalje prihodnjič)

BOHOR ŽARI...

Prvi komandant Kozjanskega odreda, Jerin Marijan, pripoveduje...

Druga grupa odredov je posvečala veliko pozornost kozjanskemu predelu. Na Dobrovljah formira Kozjanski bataljon, sestavljen iz treh čet po 15 borcev. Dne 9. septembra 1942 krene novo formirani bataljon na Kozjansko. Prvo četo sta vodila Modras in Antonesku, drugo Bogo in Zidar, tretjo pa Miloš in Popaj. Ze pri Smilavžu nad Rimskimi Toplicami padejo trije borci v težki borbi s sovražnikom. Miloševa četa krene na Bizelsko z nalogo, da poišče zvezo z Modrasovo četo. Bogova četa pa ostane na Bohorju.

Miloševi četi ne uspe dobiti zveze z Modrasom, poveže pa se z aktivisti Brkom, Ilijo, Miho in Petrom. Tako se poglubi stik čete s terenom. Četa vrši odsej manjših akcij in povzroča strah in trepet med kočevskimi naseljenci. Miloš nadaljuje poizvedovanje za Modrasovo četo in se sam napoti na teren. Pri tem pa je bil ranjen in Nemci so ranjenega zajeli ter ga kasneje v Ptuj ubili. Miloša zamenja Srečo. Od čete jih ostane le še sedem. Po zvezi z aktivisti izvrši četa napad v Zdolah, kjer razoroži Vermane in jim odvzame pet pušk. Četa vzpostavi zvezo z brežiško opekarno, od kodar pobegnejo 4 Grki, ki se pridružijo četi. Razen tega prihajajo v četo novi borci domačini, med njimi Sergej, Iztoč in Marko. Zopet naraste četa na 29 borcev. Od teh je

18 oboroženih s puškami in pištolami, vsak pa ima le po 4 do 6 nabojev. Četa že pošteno rogovili po brežiškem sektorju in fašisti jo skušajo za vsako ceno razbiti. To se jim posreči z izdajalko Vido Joštovo, ki se pritihoči v njihovo taborišče in nato nenadno izgine. V hudi zimi 18. februarja 1943 izvršijo fašisti koncentracijo, v kateri sodeluje skupno okrog 2000 sovražnih vojakov. Izdajalka pripelje sovražnika prav do taborišča. Vnela se je huda borba, iz katere uspejo odnesti žive glave le Popaj, Polde, Rok, Miha in še nek domačin, vsi ostali borci pa junaško padejo v neenaki borbi.

Bogova četa je v aprilu 1943 dobila stik s preživeli borci Srečove čete ter jih vključila v svojo edinicu. V poletju 1943 je formiran zopet bataljon, ki vrši uspešne akcije na vsem sektorju med Savinjo in Sotljo. V novembru 1943 pripelje stari aktivist in borec Janez Rožman štirinajst Slovencev iz Kalniškega odreda in I. UB Braće Radiča, ki z dvema mitraljezoma močno okrepijo kozjanski bataljon. V skupnem dogovoru s I. bataljonom zagorskega odreda so določili dan 19. december za napad na postojanko Sv. Peter ob Sotli. Kurir Tonček Lah privede kozjanski bataljon na položaj v Sv. Peter, Marjan pa hrvaški bataljon preko Sotle, nakar obkrožijo vasio. Vso noč traja borba.

Nemški žandarmeriji in graničarjem pa uspe vzdržati v dobro utrjeni postojanki, kajti tudi vsi oboroženi Kočevarji se jim pridružijo in branijo postojanko. V zgodnjih jutranjih urah se umakne oba bataljona čez Gore in Vrhunec na Presko. V tej borbi pade v samem Sv. Petru komandant kozjanskega bataljona, prvoborec in organizator kozjanske čete, narodni heroj Skvarča. Na Preski nas presenetli močna švabska zaseda in v kratki, ostri borbi pade tudi naš komisar bataljona Kostja s tremi tovariši. Z energičnim naskokom na zasedo se naši borci maščujejo za padle tovariše in na mestu obleži 7 švabskih vojakov.

Medtem začne v dolinah mrzlična koncentracija sovražnih elitnih enot iz Celja, Kozjega, Krškega, Brežic, Sevnice in Radeč in naslednjega dne napadejo z več smeri na položaje kozjanskega in zagorskega bataljona na greben nad Silovcem. Preko 4000 sovražnih vojakov zama naskakuje okrog tri sto hrabrih borcev vse do mraka. Sovražnik je imel v tej borbi okrog 90 mrtvih. Slovenski in hrvaški partizani so v skupni borbi pokazali, kako močna in nezlomljiva je v borbi in krvi izvojevana bratska skupnost. Hrvaški bataljon je častno izvršil svojo nalogo in se je v isti noči vrnil v Hrvaško Zagorje. Nič več se niso čutili varne naseljeni Kočevarji in Besarabi tostran Sotle. Kozjanski bataljon je izšel okrepljen iz teh borb, slovensko ljudstvo med Savinjo in Sotljo je obrabeno pristopalo v vrste hrabrih borcev kozjanskega bataljona, ki si je z nadaljnjimi akcijami ustvaril popolno zaupanje in s tem čvrsto zaledje. (Konec)

Iz Celja ...

80 minut prijetnega razvedrila bo nudil Celjanom v soboto TÓTI TEATER iz Maribora

Veseli »Tóti teater« iz Maribora, ki dela pod okriljem odbora Združenja dramskih umetnikov v Mariboru, bo gostoval v soboto v Celju. Prva predstava bo ob 18. uri, druga pa ob 20. uri v dvorani bivšega Mestnega gledališča.

V veseljem programu bosta sodelovala gledališka igralca Jože Mlakar v vlogi pohorskega Tijekla ter Arnold Tovorin v vlogi Stefa. Sodelovali bodo še Božo Podkrajšek, Franjo Humer in Samec ob glasbeni spremljavi profesorja Vlada Goloba.

»Tóti teater« je naslednik vselelega teatra, ki je leta 1939 prvič nastopil na mariborskem tednu in je bil zaradi kvalitetne humoristične izvedbe leta

1940 povabljen na zadnji predvojni ljubljanski velesjem.

Ta teater je tudi na zadnjem mariborskem tednu razveseljeval obiskovalce s svojim veselim 80-minutnim programom, katerega bo za predstavi v Celju še izpopolnil in prilagodil za Celjane.

Ob tej priliki bi hoteli opozoriti javnost tudi na to, da ta teater nima nič skupnega z »divjo« grupo, ki je zadnje čase nastopala po Sloveniji pod imenom Tóti teater, kateri so naposled zaradi nekvalitetnih programov prepovedali nastope.

O FRESKAH v »VINO-KOPER«

Pred tednj smo pisali, da so pri čiščenju gostinskega lokala »Vino-Koper« umili umetniške freske. Podjetje nas je obvestilo, da tega uničenja ni krivo, ker je želelo, da bi slikarstvo »Dom« samo očistilo, ne pa prepletkalo prostorov. Slikarji pa so storili po svoje. Pravijo, da delo še ni končano in da bodo navidezno napako še popravili. Čeprav so bile freske svojevrstna umetnina, ki je trenutno pokvarjena, je vendarle treba priznati, da so za gostinski obrat dosti primernejše gladke stene, ker se sicer nabira prah, kar ni najbolj higiensko. Vendar bi morali misliti na to poprej, kajti sedaj je umetnina uničena, a na hrupavi steni se še vedno lahko nabira prah.

Gibanje prebivalcev v Celju

V času od 16. do 25. avgusta 1954 je bilo rojenih 15 dečkov in 7 deklic.

Poročili so se:

Planinšek Anton, strojni ključavničar iz Celja in Vasele Ana, namestnica iz Celja; Čuden Jožef, delavec in Krajev Viktorija, delavka, oboje iz Celja; Zgur Janez, poročnik JLA iz Trogira in Meh Viktorija, namestnica iz Celja; Kolar Franc, monter iz Ljubljane in Skruha Pavla, namestnica iz Celja; Raječ Edvard, avtomobilist iz Celja in Zorko Pija, šiviljska pomočnica iz Celja; Pertinac Stanislav, delavec iz Celja in Zupanec Alojzija, delavka iz Teharja; Belina Rudolf, čevljarški pomočnik in Belina Ana, delavka, oboje iz Celja; Skoberne Alojz, kovaški pomočnik iz Dobriše vasi in Medved Antonija, delavka iz Dobriše vasi.

Umrli so:

Domšek Antonija, upokojenka iz Loga, stara 66 let; Razboršek Jože, upokojenec iz Dolenje vasi, star 66 let; Bučar Rudolf, delavec iz Hrastnika, star 59 let; Črep Miklavž, delavec iz Strmca, star 47 let; Moro Marija, gospodinja iz Račice, stara 56 let; Golč Jože, upokojenec iz Platinova, star 78 let; Sora Leopold, zidarski pomočnik iz Celja, star 69 let; Glešič Natalija, gospodinja iz Celja, star 55 let; Paradiž Leopold, upokojenec iz Zgornje Ložnice, star 66 let; Schlosser Marija, šivilja iz Skofje vasi, stara 68 let; Petek Danica, babica iz Celja, stara 20 let; Gorenšek Matija, poljedelec iz Strazice, star 47 let; Pfeifer Emil, otrok iz Polzele, star 7 let; Košutič Ivan, delavec iz Orehovec, star 39 let.

Plodno leto Olepševalnega in turističnega društva

DELOVNI USPEHI — RAZŠIRITEV UDEJSTVOVANJA — PRVA ŠIRŠA TURISTIČNA KONFERENCA

Letošnje leto lahko štejemo med najbolj plodna leta dolgoletnega uspešnega dela celjskega Olepševalnega in turističnega društva.

Prva leta po končani vojni se društveno delo nikakor ni moglo razmahati. Vsi poizkusi in menjave uravnih odborov niso rodile nikakih uspehov. Delo je zaživelo šele pred tremi leti, ko so vodstvo društva prevzeli marljivi turistični delavci. Društvo si je počasi, pa vendar vztrajno utrla svojo pot ter je danes močno in ugledno društvo v Celju.

Dela za letošnje leto so bila temeljito pripravljena že pozimi, tako, da se je z lepim vremenom lahko že pričelo z gradbenimi in ostalimi olepševalnimi deli. Po načrtu inzi. Janušiča je bil zgrajen v Mestnem parku ličen godbeni paviljon, v katerem so preko poletja vsako nedeljo promenadni koncerti, ki privabljajo v izredno lepo urejeni in vzdrževani park številno prebivalstvo. V mesecu maju je društvo zaradi pomanjkanja gradbenih kapacitet ustanovilo lastno gradbeno ekipo, ki je s trdim delom uspešno dokončala adaptacijo zanemarjenega in delno porušenega Kocenovega trga. V celoti je bil adaptiran tudi vodovodni stolp, tako, da predstavlja tako adaptirani Kocenov trg s starim stolpom res lep del starega Celja. Kakor vsa zadnja leta, nadaljuje društvo tudi letos z vzdrževalnimi deli na Starem gradu. V zadnjih treh letih je bilo na Starem gradu toliko popraviljenega, da je Stari grad sedaj očet nadaljnjega propada.

Na letošnjem obnem zboru se je društveni dejavnosti iz prejšnjih let, olepšavi mesta, priključilo še turistično propagandno delo. Za letošnje leto je bilo določeno, da se izda potreben propagandni material. Tudi to je društvu v celoti uspelo: spomladaj je izšel »Turistično-gospodarski adresar Celja«, mesec kasneje ličen prospekt, v tisku pa sta prospekt Stari grad in načrt mesta Celja, katerega zadnja leta prav močno pregrešamo. Prav tako je v tisku tudi precejšnja naklada razglednic, ravnokar pa so dotiskani vložki k prospektu Celja za nekatera podjetja. Ta izredno plodna turistično-propagandna dejavnost je dosegla skupno 30.000 izvodov vseh publikacij, kar pomeni več, kakor celotna dosedanja tovrstna publicistična dejavnost v tridesetletnem društvenem obstoju.

Poleg že navedenih del je društvo uspešno sodelovalo pri olepšavi in pospeševanju turizma ne samo v Celju, temveč na širšem celjskem območju. »Tribuna« Olepševalnega in turističnega društva v »Savinjskem vestniku« pa je pomagala odpraviti marsikatero pomanjkljivost.

Za čim smotnejšo in koordinirano turistično dejavnost na širšem celjskem območju.

ŠOLSKE KNJIGE

zvezke in vse ostale šolske potrebščine nabavite pravočasno pri

MLADINSKI KNJIGE

Celje * Stanetova ulica

skem območju je dalo društvo pobudo za ustanovitev stalne turistične konference v Celju, ki bo vključevala 30 turističnih društev in podjetij na območju od Rimskih Toplic do Vitanja ter od Rog. Slatine do Logarske doline. Namen te konference je, da pripomore številnim letoviškim krajem in zdraviliščem na tem območju do veljave, katero si po naravnih lepotah, in ostalih pogojih v celoti zaslužijo. Prvi sestanek te konference bo v soboto, 28. t. m. v Celju.

Prihodnje leto, ko bo slavila Turistična zveza Slovenije šestdesetletnico, bo proslavilo naše društvo svoj tridesetletni jubilej. Do takrat bo napisana društvena zgodovina, pripravljena bo velika turistična razstava ter organizirane številne prireditve.

To delo pa je društvo zamoglo opraviti samo s podporo celotne celjske javnosti, predvsem pa z največjim razumevanjem Ljudskega odbora mestne občine Celje ter celjskih delovnih kolektivov, ki društvu vedno priskočijo na pomoč, pa naj bo to z moralno ali pa z materialno podporo.

S smotnim delom moramo doseči, da bo postalo Celje tranzitna postaja za turiste, ki obiskujejo Dobro, Rogaško Slatino, Laško, Rimske Toplice, Zgornjo Savinjsko in Logarsko dolino ter številne planinske postojanke. In še eno: vse turistične kapacitete teh krajev morajo biti prihodnje leto v celoti zasedene.

To in pa nadaljnja olepšava mesta Celja je bodoči program celjskega Olepševalnega in turističnega društva.

Zoran Vudler

...in zaledja

Iz Slovenskih Konjic

Telovadno društvo »Partizan« v Ločah pripravlja za 5. september večji fizikturni zlet Dravinske doline, ki bo istočasno tudi nekaj pregled dela društev Partizana v tej okolici. Razen domačega, bodo na zletu sodelovali še TVD Partizan iz Oplotnice, Zreč, Slov. Konjic in Poljčan. Po dosedanjih prijavah bodo na zletu podala nad 20 različnih točk. Isti dan dopoldne pa bo tekmovalanje v odbojki. Pri prireditvi bo sodelovala tudi godba JLA iz Maribora. Člani loškega Partizana, ki ga vodi tov. Obrul, že sedaj pripravljajo igrišče, katerega so uredili pred nekaj leti.

Člani sindikalne podružnice v opokojni Loči že dalje časa urejajo prostore, kjer je bila svoječasno delavnica za lončene izdelke. Dvorano bodo lahko uporabljali za različne sestanke, v njej pa bo prostora za okoli 60 ljudi. Vsa dela opravljajo člani v svojem prostem času in računajo, da jo bodo lahko predali svojememu namenu že do konca letošnje sezone, ki traja do sredine oktobra.

Dne 7. avgusta je praznoval v Slov. Konjicah svoj devetdeseti rojstni dan eden najstarejših prebivalcev konjske občine, tov. Bederer Jože. Rodil se je

IZPOD BOHORJA

Množični pogovori o proslavi na Ostrožnem so se v naši občini pravzaprav vrstili šele minuli teden v Drenskem rebru, Pilštanju, Prevorju in Zagorju. Zanimanje za Ostrožno raste iz dneva v dan, kar kažejo tudi priprave in prodaja značk. Kdor bi rad na Ostrožno, pa bi zaradi boleznj nikakor ne mogel tja, naj podpre kakšnega mladca, da ga nadomestuje na vseljudski manifestaciji, so rekli na Pilštanju.

Zveza borcev Lesično je priredila izlet na Bohor. Na Oslici je obiskala znano gorsko vasico Ješve, kjer so izletniki obujali spomine na bivanje partizanov v tem predelu. Z izletom je bil izpopolnjen program občinskega praznika.

Obnovitveni kredit, ki ga je OLO Celje namenil Kozjanskemu, je spet razgalil vojne pogorelosti. Največ kredita dobi občina Lesično, kjer je tudi največ oškodovancev. V prisotnosti direktorja Narodne banke v Celju tov. Slavka Verdela so za občino Lesično določili 18 milijonov najprej okvirno porazdelili. Na množičnih sestankih so se pa v predlaganim kreditu večidel vsi strinjali, kar pomeni, da je komisija dobro poznala potrebe posameznikov. Radovednosti zborovalcev, kako bo z vračili in odpisi kreditov, na zboru ni bilo mogoče uteti.

O elektrifikaciji so dosti govorili na Prevorju. Imajo že daljnovod z napeplano žico do Prevorja, kjer je zgrajena tudi transformatorska postaja. Pripravljeni so za stransko omrežje drogovi, toda v letošnjem proračunu prebivalci teh naselij niso upoštevani in so se zaradi tega hudo pritoževali. Za gorsko naselje Log, v zavetju Bohorja, je sedaj izdelan načrt elektrifikacije. — Omrežje bo vezano na transformator v Zagorju. Tako bodo tudi Ložani v doglednem času svetili z elektriko, kar so tudi zaslužili.

Škoda po poplavi so ponekod hitro odpravili. S pomočjo vaštanv je bila na primer brv pri Pakovnem milnu na Dolu pod Prevorjem brž zgrajena.

Svet za socialno skrbstvo občine Lesično je v zadregi, kako bi pomagal novim prošnikom za redne podpore. Prihodnjo občinsko skrbstveno sejo bi naj določil Svet za socialno skrbstvo okraja Celje in na sejo poslal svojega zastopnika. Le-ta bi obenem tolmačil najnoveše odredbe socialnega skrbstva in dal še druga navodila. Dobro bi bilo, da bi si skupno z vaškimi obiskovalci ogledali spet domove revnejših družin.

Koloradar je najhujše razsajal v Zagorju. Tu bodo imeli tudi v bodoče mnogo truda, da ne bo krompirjevcev pospravil pridelka namesto kmetovalca.

RDEČE ROŽE V ŠMARTNEM V ROŽNI DOLINI

Organizacija ZB v Šmartnem v Rožni dolini je naštetirala dramo Jožeta Mojskerca »Rdeče rože«, ki jo je dvakrat uprizorila v polni dvorani. Igra prikazuje trdo življenje delavca v kapitalizmu in čeprav je zadnje dejanje malce nerealistično — kajti proletariat ni tako lahko zmagal — je vendar snov dobro izbrana. Režiral je tov. Požar, ki že precej let vodi gledališče v Šmartnem. Poleg starejših igralcev so se izkazali tudi mlajši. Delavce in njihovo borbenost so dobro prikazali Zupanek (Jeriča), Kompoš (Majcna) in Koželj (Božiča). Pohlepnege in pohotnega inž. Filderja, ki goljufa mlada neizkušena dekleta, in je tipičen predstavnik kapitalizma, je dobro predstavil Podjavoršek. Tončka Dimčeva, ki ima lepo izgovorjavo, je prikazala delavsko dekle, ki se mu pogumno zoperstavi, ne da bi se bala posledic. Vlogo delavke Mare je rešila zelo dobro Ramšakova, ki se je docela živela v vlogo. Tudi Srakar, Cilka in tajnica pri inž. Filderju so bili dobro predstavljeni in sploh lahko pohvalimo prireditev kot zelo uspešno.

leta 1865. pri Sv. Jakobu v Rožu v bližini zgodovinskega doma Miklove Zale kot sin malega kmeta. Tu je tudi preživel svoja mlada leta. Po odsluženju vojaškega roka pa je stopil v žandarmerijsko službo, v kateri je dosegel čin okrajnega stražmojstra. Večji del svoje službene dobe je bil v Velikovu na Koroškem. Vedno in na vsakem kraju je ščitil zavedne slovenske ljudi, zlasti še v letih prve svetovne vojne. Zaradi tega so mu celo očitali, da ščiti »velezdajalce«, čeprav je ščitil le pravice svojih sonarodnjakov. Razumljivo je, da se s takim delom ni prikupil svojim nadrejenim in si nakopal le njihovo mržnjo. Ko mu niso mogli ničesar dokazati, je bil leta 1916 predčasno upokojen zaradi njegovega doslednega udejstvovanja v prid koroških Slovencev.

Ko so Velikovec osvobodile čete poročnika Malgaja, je bil tov. Lederer rehabilitiran ter je znova prevzel žandarmerijsko službo kot komandir čete in bil povišan v čin poročnika. Na tem mestu je ostal vse do plebiscita. Se med vojno pa je bil član narodnega sveta. Po nesrečnem plebiscitu pa je moral prehoditi trnjevo pot koroških narodnjakov in je leta 1919 prišel v Slov. Konjice. Tu je nadaljeval orožniško službo do svoje upokojitve leta 1923. Zdaj že nad 30 let uživa pokoj, toda na njem še ni videti znakov tako visoke starosti. Se vedno zelo dobro sliši in vidi ter opravlja vsa domača dela. Za svoj rojstni dan je prejel številne čestitke iz raznih krajev, prav tako pa mu tudi mi želimo, da bi učal še svoj stoti rojstni dan.

L. V.

Gibanje prebivalcev v celjski okolici

V času od 16. do 25. 8. 1954 je bilo rojenih 11 dečkov in 14 deklic.

Poročili so se:

Zatler Jožef, delavec iz Lekmarja in Juračič Stanislava, poljedelec iz Lekmarja; Cergol Stojan, zdravnik iz Novega Celja in Piki Silva, namestnica iz Zaleca; Super Anton, tovar. delavec iz Vel. Pirešice in Jerjav Jožeta, poljedelec iz Studence; Breznikar Franc, namestnik iz Latkove vasi in Dolar Zora, trgov. pomočnica iz Pirešice; Podrižnik Jožef, namestnik iz Sočanja in Vrbic Marija, knjigovodkinja iz Sočanja; Bračun Vincenc iz Ostrožnega in Sovič Neža iz Malega Lipoglavja; Mačkovec Drago, krojaški mojster iz Sentjurja in Urleb Franciška, šivilja iz Nove vasi; Bah Florjan, poljedelec iz Dobrežice in Humski Franciška, poljedelec iz Dobrežice; Liposek Janez, rudar iz Pristave in Santeč Marija, poljedelec iz Sela pri Podčetrku; Hochkraut Leopold, delavec iz Rimskih Toplic in Klepeč Karolina, sobarica iz Rimskih Toplic; Brenc Otmar, dipl. pravnik iz Maribora in Hrovat Martina, poslovodkinja iz Maribora.

Umrli so:

Čubakovič Siniša, dijak iz Hrastja, star 23 let; Motoh Ivan, poljedelec iz Podčetrka, star 34 let; Lah Olga, gospodinja iz Lesičnega; Smid Marija, gospodinja iz Nove vasi, stara 69 let; Jazbec Olga, otrok iz Sv. Jakoba, stara 1 mesec; Stojan Franc, kmet iz Sv. Rozalije, star 85 let; Tepeš Ignac, kmet iz Sp. Laž, star 68 let; Božnik Jakob, preužitkar iz Lokovine, star 88 let; Tržan Albina, otrok iz Slivnice, star 1 leto; Frišek Stanislav, delavec iz Grobele, star 51 let; Plahuta Mihael, preužitkar iz Vodič, star 80 let; Vrečko Matevž, preužitkar iz Lahov, grabna, star 95 let; Lipovec Ivana, solarka iz Malih dol, stara 10 let.

IZ SODNE DVORANE

50-letna Hladnik Matilda iz Maribora je prišla v Celje potem, ko je bila 6. 11. 1953 izpuščena iz KPD v Brestanici, kjer je prestala 1 leto in 8 mesecev strogega zapora zaradi raznih tatvin, ki jih je izvršila v Mariboru. V Celju se je vselila v stanovanje nekega upokojenca in dobila službo kot raznašalka pri nekem časopisu. Vsega inkasa za list ni oddajala, temveč je nekaj sproti zapravljala. Vsota, ki si jo je prilačila, je znašala 4284 dinarjev. Januarja letos se je priplazila v stanovanje majordora R. v Celju in si na skrivaj, četudi so bili domači v stanovanju, prilačila skoraj nove moške čevlje. Aprila letos si je ravno tako prilačila nekeje na Ložnici ženske škornje. Junija letos se je slučajno sestala z vinjenim S. J. ter mu vzela listnico z okrog 7700 dinarjev gotovine in razne listine. Zaradi tatvin je bila že prej večkrat kaznovana na občutnejše kazni. To upoštevač, jo je okrogno sodišče sedaj obsojilo na 1 leto in 3 mesece strogega zapora.

28-letni Prevolnik Jože iz Teharja je 17. julija letos vzel z nekega kolesa, ki je stalo pred gostilno Lavrič na Teharjih, 4000 dinarjev vreden dežni plašč. Kazen 3 mesece zapora.

25-letna Sonja Podpečan iz Nove vasi je bila raznašalka dnevnika »Večer« v Celju. Od pobrane naročnine si je prisvojila 4370 dinarjev. Obsojena je bila na 1 mesec zapora, pogojno za dobo enega leta.

25-letni rudar Pesko Franc iz Zabukovce je vzel 1. 5. letos iz hodnika gostilne Virant v Zalcu okrog 15.000 din vredno žensko dvokolo, last Marije Zupanc. Sedel bo 4 mesece.

51-letni zidar Kavčič Mihael iz Dobrave, zaposlen pri podjetju »Gradič« v Celju, je 5. julija letos na gradbišču cinkarniškega bloka v Kajuhovi ulici vzel zidarskemu vajencu Čeh Zvonimiru moško zapestno uro, vredno okrog 5000 din iz žepa suknjica, ki je visel obešen na zidu na gradbišču. Obsojen je bil na 14 dni zapora.

Prometne nesreče

Dne 20. avgusta 1954 ob 17.30 uri se je pripetila v Sentjurju pri Celju prometna nesreča. Voznik avtobusa S-4621 je vozil na progi Celje-Bistrica ob Sotli. Ko mu je nenadoma na ovinku v Sentjurju pripeljal nasproti motorist (inozemec) reg. št. N 33.804 D ni mogel voznik avtobusa preprečiti nesreče in se je motorist zaletel v prednjo levo stran avtobusa. Da je prišlo do nesreče je predvsem krivda motorista, ki je vozil s preveliko brzino, čim pa je zagledal avtobus je izgubil prisotnost duha. Od udarca je bil podrt na tla in dobil težjo poškodbo na glavi in roki, motor pa je bil poškodovan in znašala škoda okoli 30.000 din.

Pri nesreči je bilo veliko radovednih, ki so dajali duška svoje ljubezni do poškodovanega, ki je prišel iz inozemstva in bil na »nesramen« način poškodovan od jugoslovanskega šoferja. Komisija TNZ Celje je ugotovila, da je kriv nesreče sam inozemec že iz zgoraj omenjenih razlogov, saj je pred omenjenim ovinkom postavil prometni znak, brzina pa je dovoljena skozi to naselje le 30 km na uro.

*

Dne 22. avgusta 1954 ob 3 zjutraj se je vračala iz Dobrne proti Celju pijana družba iz Kočevja. V Dobrni je družba popivala celo noč, pri tem je šofer Kovač Alojz najbolj pokazal svojo sposobnost pri razbivanju inventarja in zauživanju alkoholnih pijač. Posledice tega popivanja niso izostale in je pri povratku proti Celju voznik osebnega avtomobila S-4009 Kovač Alojz v vasi Lemberg zaradi prehitre vožnje zadel v ograjo na mostu in jo poškodoval. Da bi nesrečo prikrili so jo »odkurili« in dali avtomobil takoj v popravilo. Škoda na vozilu znaša 30.000 din, voznika so pa organi TNZ izsledili. Za vsa dejanja se bo družba iz Kočevja zagovarjala pred sodiščem.

*

Dne 22. avgusta 1954 je vozil iz smeri Pečovnika proti Celju voznik osebnega avtomobila S-4660. Pod viaduktom pri Apneniku Pečovnik mu je nasproti pripeljal voznik tovornega avtomobila S-4968, ki je vozil s preveliko brzino in po levi strani cestišča v smeri vožnje (sekanje ovinka). Oba voznika sta se pod viaduktom zaletela. Na obeh vozilih znaša škoda okoli 20.000 din. Ker voznika nista zahtevala na kraj dejanja komisije, ki naj bi ugotovila vzroke nesreče, se bosta morala zagovarjati.

*

Dne 23. avgusta 1954 ob 3 popoldne je vozil iz smeri Poljčane proti Rogaški Slatini voznik tovornega avtomobila H-1559, last Avtoprevozništva Zagreb. Pred naseljem Podplat so na ostrem ovinku vozniku odpovedale zavore, za kar je bil primoran, da je zavozil iz cestišča na njivo. Škoda na vozilu znaša okoli 50.000 din.

Odpadni SVINEC kupimo vsako količino po najvišji ceni.
Odpadpromet Laško

26-letni gradbeni delavec Fajsi Jurij iz Zibike je vzel letos v teku poletja v Cinkarni v Celju v več obrokih najmanj 28 kg modre galice v vrednosti 3420 din. Kazen 20 dni zapora, pogojno.

Z bombo sta lovila ribe v Voglajni v Bevoju pri Sentjurju 26-letna Mastnak Ivan in Gajšek Franc. Bila sta pogojno obsojena na manjšo zaporno kazn zaradi nezakonitega ribolova.

33-letni Lovrenčič Ivan je v svojo korist popravil neki račun KZ St. Jernej pri Ločah, 6. 7. letos se je udeležil tudi nekega pretepa v gostilni KZ v Ločah, pri čemer je uporabil nož. Obsojen je bil na 21 dni zapora.

INDUSTRIJSKA KOVINARSKA
SOLA TOVARNE EMAILIRANE
POSODE V CELJU

razpolaga še z nekaj prostimi mesti za učence kovinarske stroke. Reflektanti naj čimprej pošljejo z 30 din kolkovane prošnje s potrebnimi dokumenti na upravo šole.

ESPERANTSKI
TEDEN
*
LITERATURE MEDNARODNEGA
JEZIKA IN NJEGOVE PRAKTIČNE
UPORABE
OD 1. DO 7. SEPTEMBRA 1954
V CELJU, TITOV TRG 6

RAZSTAVA

V Savinjski dolini se je začelo ...

PROGO V ZRAK ...

Krenili smo zopet na Dobrovlje. Nekaj dni smo živeli v najlepšem miru. Prav dolgočasno je že postajalo. Lepi septembrski dnevi so ogrevali naše dobrovljske vrhove, vendar smo ponoči že opažali, da se približuje hladna jesen in z njo tudi deževni dnevi.

18. septembra zvečer je patrula, ki jo je vodil Mirko, dvignila v zrak progo pri Penku. Po akciji je krenila v paške vrhove, kjer je Mirko poznal ljudi in se ustavil s svojo patrolo v bližini kmeta Hramca Franca, ki jim je prinesel tudi hrane. Obiskala jih je Mirkova sestra Ela, pozneje odlična partizanka z imenom — Atena. Kmet je partizane izdal in kmalu popoldne, so jih Nemci napadli. Že pri prvih rafalih je padel Nadi, ostali pa so se vsi rešili. Lažje v noge je bil ranjen le Sprajc-Slavc. Preko čistine je bil umak zelo težaven, vendar so rešili orožje in naključje je hotelo, da niso imeli več žrtev.

Tako smo 19. septembra doživeli prvi večji udarec. Izgubili smo prvega borca, mladeniča dvajsetih let, ki je vso svojo mladost preživel ob trdem delu.

Dubrovnik, naše vodilno letovišče

Popotni zapiski iz prve polovice avgusta.

(Nadaljevanje in konec)

Dubrovnik je živahen podnevi predvsem na svojih kopališčih, zvečer pa na promenadi ter vrtovih restavracij in kavarn.

Drage bralke — zadnjič sem Vam pripovedoval o modi, kakor si jo zamišljajo razne svetovne modne hiše in fantazije modnih ustvarjalcev doma in po svetu. Le nič straha, če nimate moderne črne kopalne obleke z belim robom in naramnicami v obliki črke V, ali tričetrtinske svilene obleke, ali črnih semiš opank. Od modnih fantazij do stvarnosti je zelo daleč. V Dubrovniku je vse preprosto oblačeno, vendar zelo okusno. Večina oblek je izdelanih iz »cica« ali tiskanega blaga s precej globokimi ali ovalnimi izrezami ali pa z golim hrbtom. Krila so precej dolga in široka. Svilene obleke so redke, v kolikor pa jih nosijo, so največ kombinacije kril in bluz s širokimi pasovi. Le v najluksuznejših lokalih opazimo kot belo vrano, kako tričetrtinsko večerno toaleto. Na plaži pa najdete kopalke vseh vrst in variacij. Če imate še staro dvodelno kopalno obleko, bo kar dobra — približno polovica obiskovalk naših letovišč jo še nosi. Preko dneva pa vidite tako pri moških, kakor pri ženskah, platnene hlače z bluzo odnosno srajco. Ženske nosijo i dolge i tričetrtinske i kratke hlače. Frizure so

Bil je hraber in zvest tovariš. Nemci so ga odpeljali v Smartno, kjer je tudi pokopan.

V mesecu avgustu je tudi Pohorska četa napravila nekaj akcij, najvažnejša je bila napad na Ribnico na Pohorju. V tem mesecu je padel eden od najboljših borcev — narodni heroj Slavko Slander.

V začetku septembra je pohorska četa napadla postojanko Svabov na Klopnem vrhu na Pohorju, zažgala planinsko kočjo in tokrat so Nemci tudi prvič pošteno bežali ter pustili vso opremo partizanom. Govorili so po vsej okoliščini Maribora, da je na Pohorju več tisoč partizanov ter da so pričakovali napad na sam Maribor.

Po teh akcijah je prišel proti koncu septembra ukaz, da se na Dobrovljah zberejo vsi savinjski in revirski partizani. Del revirske čete je operiral od Sv. Planine pa tja proti Kranjski. Zbrali smo se na to povelje res vsi, bilo nas je okrog štirideset. Prav prijetna in dokaj obilna družina smo bili videti, ko smo se ogrevali okoli tabornih ognjev, kajti na Dobrovljah je postajalo že kar hladno. (Se nadaljuje)

Etnografski muzej nam pokaže vso lepoto narodnih noš tega območja, pirhe, poljedelske in ribiške priprave, gulse in staro orožje.

V pomorskem muzeju vidimo vso moč Dubrovnika na morju. Najdemo slike in modele slavnih jadrnic »Rado« iz leta 1856, »Zore« in »Nove Harnosti« iz leta 1864 ter prvega parobroda iz leta 1880. Zelo zanimiva je tiskana ustava »Pomorskega društva Dubrovnik« iz leta 1869 in listina o ustanovitvi »Nautične šole« iz leta 1852. V tem muzeju najdemo tudi slike vseh velikih ladij, ki so plule pod zastavo predvojne Jugoslavije. In še nekaj števil iz tega muzeja: Leta 1910 je bilo na svetu 19.938 parnikov s 33.335.000 brt, Avstrija je imela 365 parnikov s 777.000 brt, mali Dubrovnik pa 37 parnikov s 67.000 brt. Zal obišče ta muzej le malo Slovencev. Iz celjskega okraja sta ga pred mano letos obiskala le ravnatelj Goršič iz Rogaške Slatine in neka Dragica.

Prezreti ne smemo še letnih dubrovniških iger, ki so vsako leto ves julij in avgust, večer za večerom. Ob času mojega bivanja je bil naslednji program: Narodni plesi v izvedbi Hrvatskega ansambla iz Zagreba, komedija »Novela od Stanca i Tirenca«, koncert Collegiuma musicuma iz Zagreba, Ham-

CELJSKE BODICE

ZVESTI PAR

Jaz in moja ženka, to sva srečen par, ona je Tirolka, jaz Slovan vsikdar.

So prišli nacisti: »Kuš, Slovenec si! Vtaknemo te v luknjo, strekmo ti kosti!«

Toda moja ženka je tirolski cvet: »Saj sem to, kar si ste, zvesta zad in spred!«

Za moža pa jamčim, da je to, kar jaz! Vi mi ga pustite, ko je tu naš čas!«

In tako ostala v miru sva doma, dvigala desnico, kolikor se da.

Ko je firer zmrazil, pa sem jaz dejal: »Bil sem le Slovenec in bom to ostal!«

A za ženo jamčim, da je to, kar jaz, saj bila je zvesta meni le ves čas.»

Pa tako imava rada se vse dni in življenje nama srečo le deli.

CELJSKE BODICE PENZIONIST

Na hrib Miklavški penzionist stopica prav počasi. Kako jutranji zrak je čist in vedri ptic so glasi!

Iz pipe rahlo vleče dim, pa v proračun pogleda. Vrtijo jurji se pred njim in zadržiti beseda:

»Kuriyo, stanovanje, hleb — to moje zdaj skrbi so, ki mimo njih ne morem slep, ker mačje solze niso.

Pustil bom vinček in tobak in list bom odpovedal, večer življenja bo grenak, da mi bo še presedal.

Ostane mi Miklavški hrib in ptičje petje v parku, pa med tovariši kak hip, ki bo podoben žarku.»

Zapoje ptič iz gostih vej: »Naprej, prijatelj, smelo! Življenje moje si pogled, brez cvenka je veselo!«

Zakašlja tiho penzionist in se celo nasmehje: »Se nočem biti pesimist, dokler me sonce greje!«

ODMEV BODICI »MRTVI GRAD«

Smo skušali ga oživeti, čeprav samo za mesece poleti, mogoče to ne bo — zakaj? Rešuje vlogo mesec že in pol — okraj!

Ali že veste ...

1. Kateri človeški jezik je najbolj razširjen?
2. V katerih državah imenujejo svojo osnovno denarno enoto funt?
3. Kaj pomeni harmonija?

1. Najbolj razširjen jezik je kitajski, saj ga govori 450 milijonov ljudi.

2. Funt kot osnovno denarno enoto imajo naslednje države: Velika Britanija, Gibraltar, Egipt, Izrael, Irska, Južnoafriška unija, Libanon, Libija, Malta in Nova Zelandija, vendar ga med temi države Bližnjega vzhoda ne dele na šilinge in pense, marveč na pijastre in milijeme.

3. Harmonija (beseda je grška) pomeni soglasje, skladnost. Plačani vulgarni ekonomski učili o harmoniji v družbenem ali gospodarskem smislu t. j. o skladnosti kapitalističnih in proletarskih koristi; marksizem pa je dokazal, da je taka harmonija nemogoča; harmonija med stanovi je mogoča šele v socializmu, v katerem ne bo izkoriščanja; poznamo tudi harmoničen red n. pr. soglasen, skladen red v vesoljstvu, ki ga pa ni v kapitalističnem neredu.

Iščemo s takojšnjim nastopom mlajšo moč s prakso v knjigovodstvu. Ponudbe z življenjepisi som poslati na PIVOVARNO

LAŠKO

Jurček Krašovec:

S potovanja na bližnji vzhod

(S poti po bližnjem vzhodu)

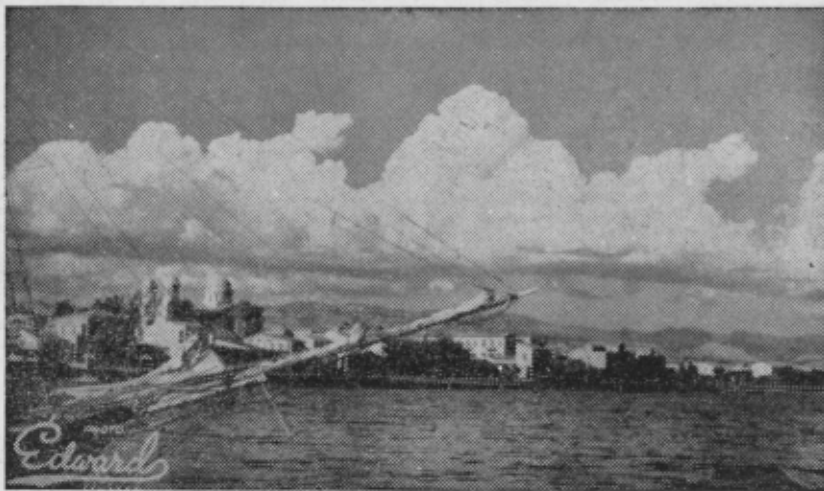
KAKO SO ANGLEŽI NA CIPRU NAPRAVILI RED ...

Od četrtega zvečer, ko smo se vkrcali v Gružu, pa do ponedeljka zjutraj se naša motorna ladja ni nikjer ustavila. Ves čas skoraj nismo videli zemlje razen v soboto, ko smo se vozili mimo najjužnejših rtov grške celine. Tukaj grška obala ni tako slikovita kot naša Dalmacija. Skoraj navpično pada v morje, ki je v največji bližini že zelo globoko. Peljali smo se mimo Matapana. To je srednji izmed treh krakov, ki segajo z grške celine v morje. Tu je med zadnjo svetovno vojno bila velika pomorska bitka, kjer so Italijani izgubili skoraj vso svojo vojno mornarico.

Na potu smo srečali le nekaj ladij, med temi tudi rusko, ki je bržčas plula v Albanijo. Zal mi je bilo, da se nismo ustavili na Kreti, kot je bilo v perspektivi navedeno. To bi bila edinstvena možnost ogleda stare mikedske kulture. Tudi poznano kretske vino bi ne bilo odveč. V tolažbo za to izgubo se nam je ponudila druga priložnost. »Titograd« je nosil precej tovara za Ciper, ki je zadnje čase stopil v politično ospredje. Limasol je bil naš cilj. To je pristanišče na južni strani otoka, ki šteje približno toliko prebivalcev kot Celje. Limasol nima naravnega pristanišča, zato so ladje, ki so nekoliko večje, zasedrane v zalivu, od koder s čolni prevažajo tovar v pristanišče. Tu smo prvič stopili na angleška kolonialna tla.

CIPRSKI GRKI SO SE NAVELIČALI SVOJIH OSVOBODITELJEV

Ciper je grški otok, kjer živi okoli 380.000 Grkov in 82.000 Turkov. Angležev ni veliko. Toliko pač, kolikor jih je potrebno za vzdrževanje kolonialne oblasti. Angleži so Turkom odvzeli otok leta 1878, samostojnost je dobil leta 1914 in devet let pozneje je bil ponovno proglašen za kronsko kolonijo. V zadnji svetovni vojni je bil Ciper važno oporišče, prebivalci pa so služili v angleški vojski kot pomožne sile. Turkiški vpliv na otoku ni posebno močan, sicer pa Turki itak niso na tem otoku imeli razen svoje vojaške moči nobenih posebnih pretenzij. Angleži so

LIMASSOL na Cipru

bržčas Grke bolj podpirali, pa tudi sami po sebi so Grki kot trgovci zadržali nacionalno in ekonomsko homogenost. Muslimanski svet je tudi tu najrevnejši sloj.

Nekaj dni pred prihodom »Titograda« so bile po vsem otoku demonstracije. Grki so zadnje čase zelo odločno zahtevali priključitev Cipra Grčiji. Angleži so spričo teh dogodkov izdali nov zakon, ki prepoveduje vsako dejavnost za priključitev. Turki so ob tej priliki po malem koketirali z Angleži v bojazni, da bi bili spričo maloštevilnosti podrejeni. Na vsak način se Ciper, kot ena izmed angleških kolonij, počasi otepa podrejenega položaja.

ZA SEDAŠ SE NI BOGATE PAŠE ZA RADOVEDNEŽA

Kdor si obeta na Cipru kake posebnosti, ne bo prav zadovoljen. Limasol ima sicer že orientalski navdih. Kontrasti so precej veliki, teh pa tudi na zapadu ne manjka. Trgovine so napolnjene z angleškim blagom. Nikjer doslej nisem videl, da bi imeli na zalogi toliko konzerv. Blago, zlasti za moške obleke, je razmeroma poceni. Presenetljivo je založen živiliški trg, kar je v nasprotju s celjskim težko primerjati. Razmeroma enako mesto kot Celje nudi kupcem razmeroma veliko večje zaloge. Ne mislim tu na raznovrstnost sadja, sočivja in podobnega, temveč na količino. Seveda so stojnice, kjer za nič na svetu ne bi kaj kupil. Posebna značilnost so majhne trgovine. Pravzaprav se vse bavi s trgovino. Brivec obenem kuha kavo in prodaja čevlje. V enem lokalni sta skupaj kavarna in kovačnica. Loči ju samo lesena stena, skozi katero uhaja dim in ropot. Seveda so tudi zelo moderno urejeni lokali samo da tam sedijo predvsem Angleži in tuji. Trgovina je večidel v rokah Grkov. Ciper ima še nekam ustaljene cene za predmete v prodaji, medtem ko »bakšiš« že hudo razgraja. Posebna zmešnjava je z denarjem. Komaj najdete trgovino, kjer vzamejo angleški denar. V banki večje vsote denarja sploh ne izplačajo v angleškem denarju. Ciprskih funtov dobite dovolj, a kar je najbolj čudno, oba stojita enako visoko. Razlika zaradi nobene razlike. Pol reklame na Cipru ponuja coka-colo. Imajo jo v vseh okusih. Celo ciprsko vino je predelano na ta okus. Stane ne veliko. Štiri in pol pijastrov, a naših 21 dinarjev.

Ljudje so v glavnem južnjaško leni. Manjka jim tiste ustrežljivosti, katere je pri nas preveč. Postrežbo vljudno, spoštujejo le denar, ne kupca, zato ne delajo razlik in ne klečeplazijo za tuji. Med prebivalci je najti malo kake posebne lepote ali tipičnosti. Najbolj sem bil še pozoren na mulate in črnce, katerih nisem na tem otoku toliko pričakoval. Se pa na Cipru vidijo zelo pestri obrazi. Od plavalasih in sinje-okih Angležev, preko majhnih črnih Grkov, do temnopoltih Afrikanecv. Angleščina je sicer uradni jezik, toda na cestah in v lokalih se ne sliši toliko, kolikor bi pričakoval. Precej aktualna je italijanščina med preprostimi ljudmi. Toda, če je človek potrpečljiv, se lahko pogovori, pa če obvlada še tako malo tujih besed. Nuja je nuja.

Jugoslavija za Ciprčane ni španska vas. Angleži so bili do nas hladno korektni, medtem ko so domačini bili pozornejši. Ko smo hodili po tržnici, je turški mesar stisnil kazalca in se zasmeljal:

— Tito — Bajar! Gut!

V kavarni sem našel časopis, ki ga v grščini izdajajo ravno v Limasolu. Bila je ravno stara številka, kjer so bili skoraj vsi članki na prvi strani posvečeni Titovemu obisku v Grčiji. Kaj so pisali, pri najboljši volji nisem »mogel« prebrati.

Skoda, da smo ostali na Cipru samo nepolna dva dni. Limasol je samo del velikega otoka, ki po dolžini meri najmanj toliko kot Slovenija od Trsta do Prekmurja. Po širini je malo ožji. Po planinah v notranjosti otoka pade pozimi tudi sneg. Glavno mesto, Nicosia, je v notranjosti. Od Larnace, glavnega pristanišča, pelje železnica v glavno mesto, in je dolga okoli 150 km. Za razliko od ostalih sredozemskih otokov je poljedelstvo precej razvito. Pestrost pomorske trgovine dokazujejo pristanišča. Ko smo bili mi tam, so bile v luki vkrcane trgovske ladje iz Anglije, Švedske, Izraela, Rumunije in Italije.

Danes je terek. Ob štirih, ali ob treh po našem času, smo zapustili Limasol. Vozili se bomo vso noč. Jutri bomo v turškem pristanišču v najvzhodnejšem delu Male Azije v Mersinu. Termometer se krepko dviga ...

19. SEPTEMBRA VSI NA OSTROŽNO!

kratke, ali pa take s »kolobarjem« zadaj. In še eno, da končam ta odstavek: Dubrovčanke so zelo lepa in zala dekleta. Če se vam katera ne bo dopadla, je skoraj gotovo, da ni rojena v Dubrovniku.

Pisati o Dubrovniku in prezreti njegove zgodovinske znamenitosti res ni mogoče. Eden najlepših spomenikov nekdanje »Dubrovniške republike« je dva kilometra dolgo mestno obzidje s trdnjavami Sv. Ivan, Minčeta, Bokar, Lovrjenac in Revelin ter prizidolnimi vrati Pile in Ploče. V zapadnem delu starega mesta stoji sloviti Onofrijevi vodnjak iz leta 1438 ter samostana Sv. Klare in frančiškanov. V mestnem centru je umetnina pozne gotike in zgodnje renesance Dvor, kjer je imela sedež skozi stoletja dubrovniška republika in v neposredni bližini palača Sponza. Omeniti je še Orlandov stolp, stolnico, samostan Dominikancev ter veliko skladišče žita Rupe.

Številno dokumentacijo o bogati zgodovini hrani Arhiv dubrovniške republike, študijska knjižnica in muzeji.

OPOZORILO

Za časa proslave na Ostrožnem se bo uporaba vode mnogokrat povečala. Zato opozarjamo potrošnike vode, da takoj odstranijo defekte na bišnikih instalacijah, ker ima naša kontrola nalogo defektne instalacije zapreti vse dotlej, dokler se bodo popravile. Pilaarska-Vedevad, Celje

Telesna vzgoja

ATLETIKA:

LORGER 14,5 NA 110 M Z ZAPREKAMI NA EVROPSKEM PRVENSTVU

Naš atlet Lorger Stane je na evropskem atletskem prvenstvu v Bernu potrdil svoj sloves. V predtekmovalnih tekmah je premagal vse svoje nasprotnike, dosegel kljub dežju in mrazu najboljši čas dneva in se uvrstil v finale. Upajmo, da mu bo uspelo tudi v finalnem teku ponoviti ta uspeh.

NOV REKORD KOPITARJA V METU KOPJA

V sredo so se celjski atleti pomerili med seboj na društvenem mitingu. Kopitar Jože je presenetil v metu kopja z izvrstnim rezultatom 65,18 m, kar predstavlja nov slovenski rekord. Tudi njegov brat Marjan je dosegel na 200 m s časom 25,3 svoj osebni rekord. Ostali rezultati so več ali manj povprečni, le Glavač stopa v ospredje s 3,70 m pri skoku ob palici.

Ostali rezultati:
100 m zapreke: 1. Kováč 16,1, 2. Urbajs 16,8, 100 m ženske: 1. Slaninik Anica 13,4, 2. Ocvirk 13,5, 3. Sikovec 13,6, 100 m moški: 1. Kováč 11,4, 2. Videtič 11,6, 3. Kopitar Marjan 11,6. Kopej, moški: 1. Kopitar Jože 65,18, nov rekord LRS, 2. Roje 49,69. Skok ob palici: 1. Glavač 3,70, 200 m moški: 1. Kopitar Marjan 25,3, 2. Kováč 25,6. Skok v višino moški: 1. Urbajs 170, 2. Zupančič 165. Met diska moški: 1. Peterka 42,70, 2. Golc 42,74. Met diska ženske: 1. Čelensnik 40,69. Daljina moški: 1. Celik 61,9, 2. Urbajs

v vodstvo z 2:0. Pozneje pa se je začela stara pesem. Napadalna vrsta, v kateri je manjkala Marinček, kar se je tudi poznalo, je zapravljala stodontne prilike za doseg golov. Na drugi strani pa so redki prodor gostov spravljal v zadrego slabo obrambo. Zdi se, da Vodeb ne spada v obrambno vrsto. Pa tudi vratar Lehan ni bil preveč siguran.

Medtem, ko so bili igralci Kladivarja v prvem polčasu v veliki premoči, so v drugem močno popustili. Zato pa so pobudo prevzeli nogometaši Wackra ter rezultat najprej izenačili, nato pa še zabili zmagoviti gol. V tem delu igre so gostje zastreljali tudi enajstmetrovko. Po igri, ki so jo pokazali domačini, lahko z zaskrbljenostjo pričakujemo nastopa v slovensko-hrvatski ligi. Zlasti bo treba posvetiti precej pozornosti obrambi in v prvi vrsti vratarju. Napad je s ponovnim povratkom Pika nekaj pridobil.

Po našem mnenju naj bi ligaška enajstmetrovka bila sestavljena iz naslednjih igralcev: Polutnik (Lehan), Čoklić II., Rojnik, Čoklić I., Mahkovec, Koren (Posinek), Virant, Marinček, Pika, Pavlič, Vodeb.

KEGLANJE

VELIK USPEH MLADEGA LUBEJA

Na prvenstvu Slovenije v kegljanju, ki je bilo zadnje dni v Ljubljani, je mladi kegljač Betona Lubej dosegel presenetljiv uspeh z osvojitvijo 3. mesta med posamezniki in odličnim

Teibuna

OLEPŠEVALNEGA IN TURISTIČNEGA DRUŠTVA V CELJU

PROMENADNI KONCERTI V MESTNEM PARKU

Olepševalno in turistično društvo prireja vsako nedeljo dopoldne od 10.30 do 12. ure promenadni koncert v Mestnem parku. Dosedaj so koncertirali: Godba na pihala SKUD »France Prešeren«, tamburaški zbor istega društva ter godba Tovarne emajlirane posode. Eno prihodnjih nedelj bo nastopila delavska godba »Zarja« iz Soštanja, v začetku meseca septembra pa vojaška godba iz Maribora. Vabimo Celjane, da se koncertov, ki se vršijo vsako nedeljo dopoldne udeležujejo v čim večjem številu.

Konec meseca avgusta bo Olepševalno in turistično društvo organiziralo v Mestnem parku tudi velik večerni koncert Komornega zbora.

P. L.

NAČRT MESTA IN »STARI GRAD«, NOVE TURISTIČNE PUBLIKACIJE

Mariborska tiskarna v Mariboru je te dni pričela s petbarvnim tiskom prepotrebne načrta mesta Celja, ki je izdelan po vzorcu najnovejših načrtov velikih svetovnih mest. Celjska tiskarna pa dogotavlja zgodovinski prospekt »Stari grad«, ki bo služil v bodoče kot vstopnica za ogled Friderikovega stolpa. Obe publikaciji je pripravil propagandni odbor Olepševalnega in turističnega društva ter bodo gotove prve dni septembra.

Tako je Olepševalno in turistično društvo poskrbelo, da ima Celje popolno turistično propagandno literaturo, ka-

Nekaj besed o plavalcih celjskega Železničarja

Te dni so bile v Ljubljani plavalna tekma na prvenstvo Slovenije. Med drugim vprašuje poročevalec v časopisih, zakaj se a. pr. Celjani niso udeležili teh tekem.

Celjski plavalci so se morali odpovedati že marsikateri tekmi, ker nimajo sredstev za kritje stroškov. Tako izve javnost za nas mnogo manj, kot bi bilo našim zmogljivostim primerno. Saj se še celjski publiki ne moremo predstaviti, ker v Celju ni bazena, kjer bi se mogla pripraviti kakšna plavalna športna prireditelja. Le tisti, ki se posebej zanimajo za šport, poznajo naše uspehe iz kratkih poredil »tekmovalnih« sezon, da naši tekmovalci se bi nastopali na kaki tekmi. Od Murške Sobote do Novega mesta hodijo, plavajo in gledajo krasne bazene ter športne naprave, ki jih imajo dragoceno. Pustimo že Ljubljano in Maribor, toda Kamnik, Kranj, Radovljica, Rogaska Slatina in Konjice, celo Prebold in letos še Nova Gorica.

Savinja zaradi svoje plitve in kamenite struge ne daje mnogo možnosti niti za navadne plavanje, kaj šele za športno. Tako je pred tremi leti skupina najbolj pozitivnih plavalcev začela urejati za bazen opuščen ro-kav Savinje za železniškim mostom. Brez tehničnih pripomočkov smo dno kolikor toliko očistili trave in alg in postavili startne mostičke. V začetku smo trenirali brez strokovnega vodstva, letos pa se je naš član študent Drago Mravljak udeležil trenerskega tečaja v Beogradu. Splošje je razveseljivo, da ostajajo člani-dijaki domačega kluba zvesti tudi potem, ko odidejo dragam na študij ali v službo. Kot tekmovalci in organizatorji delujejo med mladim kadrom, ki ga tvorijo vajenci, delavci ter dijaki iz celjskih zavodov. Prav lahko bi pritegnili v naše vrste več mladine iz obratov, toda kaj ji moremo nuditi? Sanitarna inspekcija se je prej upravičeno zgledevala nad našim »žabjekom«, letošnja poplava pa je uničila še tisto, kar smo si s trudom naredili.

Celje raste in se lepša takorekto iz dneva v dan in nobena panoga ni prezrta. Ne dvomimo, da bo v sčrkih za bližajočo bodočnost tudi plavalni bazen našel svoje mesto, vsem Celjanom v korist in v nagrado tistim, ki sedaj v tako nemogočih prilikah zvesto vztrajajo pri tem najkoristnejšem in lepem športu.

M. M.

kor jo imajo samo največja mesta. Poleg pravkar omenjenih publikacij je društvo letos že izdalo turistično gospodarski adresar ter ličen prospekt Celja.

OBJAVE IN OGLASI

PREKINITEV ELEKTRICNEGA TOKA IN ZMANJSANJE PRITISKA VODE

Obveščamo odjemalce električne energije, da bo v nedeljo, dne 29. 8. 1954 prekinitev električnega toka v času od 6. do 12. ure v krajih: Ostrožno, Dobrava, Lokovec, Lava, Lisee, Medlog, Babno, Lopata, Travnje in Ljubecina zaradi vzdrževalnih del.

Iz varnostnih razlogov je smatrali, da se elektro naprave pod napetostjo.

S tem v zvezi ne bodo obratovalne vodne črpalke v Medlogu, zaradi česar v višjih legah ne bo voda.

Elektro-Celje

RAZPIS POSLOVODSKIH MEST

Komisija za imenovanje direktorjev in poslovodij pri Okrajnem ljudskem odboru Celje razpisuje v smislu 89. in 90. člena Uredbe o ustanavljanju podjetij in obratov (Ur. list FLR št. 51-53) in 32. člena Uredbe o trgovanju in o trgovskih podjetjih in trgovinah (Ur. list FLR št. 54-53)

MESTA POSLOVODIJ

za naslednja trgovska podjetja in trgovine: dva poslovodja za trgovsko podjetje »Fužinar« v Vitanzju; dva poslovodja za trgovsko podjetje »Pri vrelcu« na Dobravi; dva poslovodja za podjetje »Potrošnik« v Vojniku.

Pogoji: Za navedena mesta se zahteva srednja strokovna izobrazba z 8 let komercialne prakse in po možnosti s strokovnim izpitom za gospodarskega poslovodja.

MESTA DIREKTORJEV

direktorja za podjetje »Fužinar« v Vitanzju; direktorja za podjetje »Pri vrelcu« na Dobravi; direktorja za podjetje »Potrošnik« v Vojniku.

V navedenih primerih je direktor istočasno poslovodja trgovine.

Pogoji: Za navedena mesta se zahteva srednja strokovna izobrazba z 8 let komercialne prakse in po možnosti s strokovnim izpitom za nižjega komercialista.

Vse ponudbe je poslati z obširnimi življenjepisom, opisom kvalifikacij in dosedanjih službenih mest na tajništvo Oddelka za gospodarstvo OLO Celje — Komisija za imenovanje direktorjev in poslovodij, do 5. septembra 1954.

PREVZAMEM IN IZVRŠUJEM ELEKTRO-INSTALACIJE ZA RAZSVETLJAVO IN POGON:

Industrijskih objektov, stanovanjskih zgradb, gospodarskih poslopih in poslovnih prostorov.

Popravlja dotrajanih in defektnih instalacij, motorjev, kuhalnikov, likalnikov in drugo.

Izvedba strokovna, solidna in po smerni ceni.

PEER KAREL

ELEKTROINSTALATER — CELJE

Breg št. 6 (zraven bivše gostilne na »Skarpi«, telefon številka 23-43.

ZAHVALA

Za skrbno in uspešno zdravljenje najhujše hčerke Vesne se iskreno zahvaljujemo primariji otroške bolnice dr. Stegnarja in sicer njegovi soprogi, kakor tudi dr. Laknerju, dr. Pozniku in vsem sestram negovalkam.

Dražina Dolžan.

Z a h v a l a

Vsem, ki ste ob kratki in težki boleznai našemu dobremu bratu, svaku in stricu

OTONU ZUPANCU

zudili prvo pomoč in sočustvovali z nami, na poklonil lepega cvetja ter ga spremili na sje-govje zadnji poti, prisrčna hvala.

Posebna zahvala št. dakovičini in železničar-ski godbi.

Zaljubljeni sestra in brat ter ostala rodbina.

STARŠI OTROCI NAJ NE SKAČEJO PO NASADIH IN NAJ NE LOMIJO DREVES IN GRMIČEVJA

V zadnjem času se je razpasla grda navada, da skačejo otroci po javnih nasadih ter trgajo in lomijo veje drev-es in grmičevja.

Naprosamo starše in učitelje, da otro-ke opozore, ker bomo imeli v Celju le-pe nasade samo, če jih bomo znali tudi-čuvati.

C. S.

Ali že imate spominsko značko „ŠTAJERSKA V BORBI“

6.06, 3. Zagore 604. Tek 200 m ženske: 1. Slaninik 28,00, 2. Ocvirk 29,00, 400 m moški: Vide-tič 52,5, 2. Lorber 54,4, 3. Suša 56,4, 1500 m moški: 1. Kralj 4:15,9, 2. Muškatec 4:29,8. Met kladiva: 1. Peterka 47,10, 2. Jančič 40,20.

NOGOMET

WACKER: KLADIVAR 3:3 (1:2)

Nogometni železničarskega športnega kluba Wacker iz Dunajskega Novega mesta, ki se preteklo nedeljo gostovali v Celju, so priva-bili na Glazijo nekoliko več gledalcev, kakor pa smo jih navajeni videti ob običajnih tek-mah. Ali so bili znova gostje onstrane meje edina vaba za ne preveč vaele gledalce nogo-metne tekme? Naj bo kakor koli, tekma in te mednarodna, ni zadovoljila. Razočarani so gost-je, pa tudi moštvo Kladivarja je igralo pod običajno formo. Začetek tekme je sicer kazal, da bodo domačini zmagali z visokim rezultatom, saj so že v prvih minutah po Stamejčiču prišli

rezultatoma 439 podrtih kegljev. V moštvih se Celjani v ostri konkurenci niso uveljavili na prvih mestih. Kvaliteta kegljarskega športa v drugih krajih tako vidno napreduje, da so se Celjani morali zadovoljiti s slabšimi mesti.

Kladivar je s 1237 keglji dosegel 8., Beton pa s 1167 keglji 10. mesto.

HOKEJ NA TRAVI

PONOVI NASTOP KLADIVARJA

Igra hokeja na travi se v Sloveniji nikakor ne more uspešneje razvijati. Poleg ostalih težav je največja v tem, da za to igro ni primernih igrišč. Celjani bodo tudi letos nastopili na prvenstvu Slovenije, ki se bo odigralo v teh dneh. Prvo srečanje bo že v nedeljo 29. t. m. ob 11. uri na Glaziji. Domačini bodo imeli v gostih večletnega prvaka Slovenije Železničarja iz Maribora. Nedeljsko srečanje je brez dvoma odločilno za vrh lestvice in v kolikor Celjani ne bodo zmagali, bo naslov prvaka Slovenije sopet romal v Maribor.

V sredo 1. septembra bomo odprli

V CELJU NA TOMŠIČEVEM TRGU 2 (bivša cvetličarna) telefon št. 27-35

KONFEKCIJSKO TRGOVINO TOVARNE „NAPRIJED“ ZAGREB

Na zalogi bomo imeli vse vrste moških, ženskih in otroških oblek, plaščev, balonskih plaščev itd.

Vabimo vas na neobvezen ogled trgovine, kjer boste ocenili naše kvalitetne izdelke.

Naše geslo je: DOBRA KVALITETA, ODLIČEN KROJ, NIZKE CENE TER SOLIDNA POSTREŽBA!

Tovarna
»NAPRIJED« — ZAGREB

ZADRUŽNO TRGOVSKO PODJETJE POSAVJE KRŠKO

DOBAVITELJEM IN KUPCEM, ŠE POSEBEJ KMETIJSKIM ZADRUGAM IN VSEMU DELOVNEMU LJUDSTVU,

ČESTITAMO K PRAZNIKU

ŠTAJERSKA V BORBI

PRIPOROČAMO SE

ZA DOBAVE IN NAROČILA S TEŽNJO,

DA VAS S POSLOVNIMI ODNOSI ZADOVOLJIMO